

Vlaams
Parlement

ingediend op **1193** (2016-2017) – Nr. 1
7 juni 2017 (2016-2017)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met de overeenkomst
inzake politieke dialoog en samenwerking
tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds,
en de Republiek Cuba, anderzijds,
ondertekend te Brussel op 12 december 2016

INHOUD

Memorie van toelichting.....	3
Voorontwerp van decreet.....	11
Advies van de Raad van State	15
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	25
Ontwerp van decreet.....	31
Bijlage: Tekst van de overeenkomst	35

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Algemene toelichting**1. Samenvatting**

De voorliggende overeenkomst is de eerste bilaterale overeenkomst tussen de Europese Unie en Cuba. De samenwerkingsovereenkomst vormt de basis voor een grotere betrokkenheid bij Cuba door middel van het versterken van de politieke dialoog en het intensiveren van de samenwerking op een breed spectrum van terreinen.

Dit ontwerp van instemmingsdecreet kadert in de strategische doelstelling 'Vlaanderen maakt deel uit van een slagkrachtige EU' uit de beleidsnota Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking.

2. Situering**2.1. De relaties tussen de Europese Unie, Vlaanderen en Cuba***Europese Unie*

Diplomatieke relaties tussen de Europese Unie (EU) en Cuba werden in 1988 aangeknoopt. De relaties tussen de EU en Cuba worden momenteel geregeld door het gemeenschappelijk standpunt 96/697/GBVB van 2 december 1996. In dit standpunt stelde de EU zich tot doel een overgangsproces naar een pluralistische democratie en eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden te bevorderen, alsook een duurzaam herstel en een verbetering van de levensstandaard van het Cubaanse volk.

De EU is een van de belangrijkste handelspartners van Cuba. De belangrijkste exportgoederen zijn minerale brandstoffen en minerale oliën, suikers, dranken en tabak. In 2015 bedroeg de invoer uit Cuba 540 miljoen. De EU voerde voor 1600 miljoen euro uit. De EU is tevens de grootste buitenlandse investeerder in Cuba, voornamelijk in toerisme, bouw en agro-industrie.

Als gevolg van de hervorming van het stelsel van algemene preferenties (SAP) van de EU in januari 2014, verloor Cuba haar handelspreferenties voor uitvoer naar de EU. Dit had voornamelijk een impact op de tabaksexport waarvoor het douanerecht aanzienlijk is toegenomen.

Vlaanderen

Vlaanderen is partij bij het verdrag van 19 mei 1998 inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen dat de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) sloot met Cuba. De Vlaamse instemmingsprocedure werd afgerond met het decreet van 17 mei 2002. Verder sloot Vlaanderen ook memoranda van overeenstemming met Cuba op het vlak van onderwijs (1997) en op het vlak van transport, wegen en energie (2003). In 2003 werd ook een intentieverklaring ondertekend met het oog op het onderzoeken van de mogelijkheid een algemeen kaderakkoord te sluiten.

In de periode 2002-2010 kende Vlaanderen steeds een handelsoverschot met Cuba. Het jaar 2005 was een recordjaar met een uitvoer van 41,3 miljoen euro. Daarna ging de uitvoer jaar na jaar bergaf, tot in 2009 het dieptepunt werd bereikt en de uitvoer naar Cuba nog amper 14,7 miljoen euro bedroeg. Sindsdien kende de uitvoer weer enkele jaren, uitgezonderd 2012, een stevige groei.

Op het vlak van buitenlandse handel bekleedde Cuba in 2016 de 117e plaats op de lijst van Vlaamse exportbestemmingen met een totale uitvoer van 43,8 miljoen euro. De Vlaamse import uit Cuba bedroeg in 2016 bijna 30 miljoen euro, wat goed was voor een 116e plaats.

2.2. Een schets van het partnerland

Algemeen

De Republiek Cuba is een land in het Caribisch Gebied en bestaat uit het eiland Cuba, Isla de la Juventud en ruim 4000 kleinere eilanden. Sinds de revolutie van 1959 is het land officieel een socialistische staat. Cuba wordt sinds 2008 bestuurd door president Raúl Castro, secretaris-generaal van de Communistische Partij van Cuba. De president van Cuba dient voor vijf jaar en het aantal termijnen van het presidentschap is onbeperkt.

Sinds 1962 geldt een economisch en financieel embargo van de Verenigde Staten (VS) op Cuba met desastreuze gevolgen voor de Cubaanse economie.

Op 17 december 2014 bereikten de presidenten van de Verenigde Staten en Cuba een historische doorbraak met de gezamenlijke aankondiging van de normalisatie van de relaties tussen de VS en Havana die sedert 1960 waren verbroken.

De Verenigde Staten hebben in juli 2015 hun ambassade in Havana heropend. In maart 2016, 90 jaar na het laatste bezoek van een VS-president, bracht toenmalig president Obama een bezoek aan Cuba.

Economische gegevens

Cuba houdt vast aan de socialistische beginselen en heeft een door de staat gecontroleerde planeconomie. De meerderheid van de productiemiddelen zijn eigendom van en worden beheerd door de regering.

Cuba was niettemin jarenlang de grootste suikerproducent van de wereld. Het grootste deel werd verkocht aan de toenmalige Sovjet-Unie en andere socialistische landen tegen gunstige prijzen. Sinds het uiteenvallen van de Sovjet-Unie in 1991 vervielen deze gunstige exportregelingen en staat ook de suikerproductie onder neerwaartse druk.

In maart 2014 werd een nieuwe wet aangaande buitenlandse investeringen goedgekeurd. Er werd een speciale ontwikkelingszone, 'la zona especial de desarrollo de Mariel', gecreëerd. Het land hoopt op die manier tussen de 2 en 2,5 miljard nieuwe buitenlandse valuta per jaar te ontvangen om tot een stabiele jaarlijkse groei van meer dan 5% te komen.

3. Inhoud en doel

De samenwerkingsovereenkomst is een algemene kaderovereenkomst die drie traditionele aspecten behelst, met name het politieke, het economische en de samenwerking in verschillende andere domeinen. Daarnaast omvat de overeenkomst de politieke standaardclausules van de EU inzake mensenrechten en het Internationaal Strafhof, alsook verbintenissen in verband met de rechten van vrouwen en kinderen.

De overeenkomst strekt ertoe om de banden tussen de partijen aan te halen en te versterken op gebieden als de politieke dialoog, samenwerking en handel, op basis van wederzijds respect, wederkerigheid, gezamenlijke belangen en respect voor hun soevereiniteit. De betrekkingen worden gericht op steun voor de moder-

nisering van de Cubaanse economie en maatschappij, bilaterale samenwerking en samenwerking in internationale fora ter versterking van de mensenrechten en de democratie, de bestrijding van discriminatie en de verwezenlijking van de doelstellingen voor duurzame ontwikkeling.

De samenwerkingsovereenkomst bestaat uit 89 artikelen verdeeld over vijf delen.

4. Procedureverloop

4.1. Totstandkoming

Op 10 februari 2014 heeft de Raad van de Europese Unie zijn goedkeuring gehecht aan een besluit waarbij de Europese Commissie werd gemachtigd om de onderhandelingen over een overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking met Cuba, op te starten.

Op 29 april 2014 werden de onderhandelingen opgestart. Na zeven onderhandelingsronden werd in maart 2016 de onderhandelingen succesvol afgerond. De voorliggende overeenkomst werd op 11 maart 2016 in Havana geparafeerd.

Het Europees Parlement werd tijdens de onderhandelingen geïnformeerd.

4.2. Gemengd karakter en ondertekening

Het gemengde karakter van de overeenkomst werd via schriftelijke procedure vastgelegd. Zowel de federale overheid als de gewesten, de gemeenschappen, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest oefenen hun bevoegdheden uit. Tijdens zijn vergadering van 1 december 2016 bevestigde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB), de schriftelijke procedure. In zijn brief van 4 april 2017 deelde de voorzitter van de ICBB aan de minister-president van de Vlaamse Regering mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd, zodat het verslag definitief is goedgekeurd.

De WGV besliste ook de overeenkomst te laten ondertekenen volgens formule 3 van de ICBB, dit wil zeggen één enkele handtekening in naam van het Koninkrijk België, doch met vermelding van al de betrokken overheden onder de handtekening. Dit is de gebruikelijke formule voor de ondertekening door België van verdragen tussen de EU en derde landen.

De overeenkomst werd op 12 december 2016 ondertekend in de marge van de Raad van Buitenlandse Zaken.

4.3. Advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

De Raad van State, afdeling Wetgeving, bracht advies uit op 7 februari 2017 met kenmerk 60.724/VR.

a. Vermelding van de Franse Gemeenschapscommissie

De Raad van State stelt, in lijn met eerdere adviezen, dat het beter was geweest om de Franse Gemeenschapscommissie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest (FGC) op te nemen in de vermelding van al de bevoegde overheden.

De stelling dat de FGC bij de ondertekening van gemengde verdragen zou moeten worden vermeld, berust niet op een juridische grond maar op een opportuniteitsoverweging. De grondslag van de vermelding van de gemeenschappen en de

gewesten in de aanhef van gemengde verdragen is immers het samenwerkingsakkoord Gemengde Verdragen van 8 maart 1994 en de op grond daarvan in de ICBB uitgewerkte ondertekeningsformules. De FGC is evenwel geen partij bij dit samenwerkingsakkoord, en er is geen juridische verplichting om de FGC op dezelfde manier bij de totstandkoming van gemengde verdragen te betrekken als de gemeenschappen en de gewesten.

Artikel 167 van de Grondwet (Gw.) dat bij de totstandkoming van verdragen het beginsel 'in foro interno, in foro externo' huldigt en gelijktijdig met artikel 138, Gw., over de decreetgevende bevoegdheid van de FGC werd aangenomen, voorziet niet in een internationale bevoegdheid van de FGC, en de FGC is evenmin partij bij de samenwerkingsakkoorden rond buitenlands beleid. In een deel van de Franstalige rechtsleer stelt men dat dit een vergetelheid zou zijn van de grondwetgever (R. WITMEUR, *La Commission Communautaire Française: une copie à revoir pour un État fédéral achevé?*, Brussel, Bruylant, 1995, 62). De Vlaamse Regering is evenwel van oordeel dat er geen principieel bezwaar bestaat tegen een verschillende benadering door de grondwetgever van de gemeenschappen en de gewesten, die op grond van artikel 1, Gw., de constituerende delen zijn van de federale staat, en een afgeleide instantie zoals de FGC.

Een soortgelijk verschil wordt overigens ook gemaakt voor de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC). Voor de GGC werd immers een aparte regeling getroffen op grond waarvan zij wel per ordonnantie haar instemming betuigt met verdragen die betrekking hebben op persoonsgebonden aangelegenheden, maar geen machtiging tot ondertekening verleent.

Een deel van de rechtsleer analyseert het feit dat in artikel 167, Gw., geen sprake is van verdragsluitende bevoegdheden voor de FGC dan ook terecht als een verschil in behandeling gestoeld op de Grondwet zelf, die dus geen ontoelaatbare discriminatie uitmaakt in vergelijking met de gemeenschappen en gewesten (M. LEROY & A. SCHAUS; 'Les relations internationales', in X, *Les réformes institutionnelles de 1993. Vers un fédéralisme achevé?*, Brussel, Bruylant, 1994, 40 en verder). In een eerder advies van 1998 maakte de Raad van State zelf overigens al duidelijk dat de betrokkenheid van de FGC bij de totstandkoming van gemengde verdragen niet noodzakelijk op dezelfde manier moet worden geregeld als voor de gemeenschappen en de gewesten.

De Raad spreekt in dat advies over een of andere betrokkenheid ("d'une manière ou d'une autre", advies 22.270/4 van 18 maart 1998). Het feit dat voor de GGC geopteerd is voor een andere vorm van betrokkenheid, waarbij zij geen machtiging dient te verlenen tot ondertekening en niet vermeld wordt onder de Belgische handtekening, toont aan dat er verschillende gradaties van betrokkenheid mogelijk zijn.

De stelling van de Raad dat het tot de rechtszekerheid zou bijdragen wanneer de FGC bij een gemengd verdrag onder de handtekening van België wordt vermeld, kan evenmin worden onderschreven. België is immers als staat partij bij een gemengd verdrag en ook internationaal aansprakelijk voor de naleving ervan. De gemeenschappen, gewesten en gemeenschapscommissies zijn geen zelfstandige partijen bij het gemengde verdrag in kwestie, maar komen, gelet op hun autonomie, tussen in de totstandkomings- en instemmingsprocedure. Het is evenwel de Koning die de gemengde verdragen namens België als geheel op internationaal vlak bekrachtigt (artikel 12 en 13 van het samenwerkingsakkoord Gemengde Verdragen van 8 maart 1994). De vermelding van de gemeenschappen en gewesten in de aanhef van een gemengd verdrag maakt van de gemeenschappen en de gewesten geen afzonderlijke partijen, en dient veeleer het doel van de internationale uitstraling van het federale karakter van de Belgische Staat. Het is daarom verantwoord dat deze vermelding enkel betrekking heeft op de gemeenschappen

en gewesten, krachtens artikel 1, Gw., de dragers van de federatie, en niet op afgeleide instanties als de gemeenschapscommissies. Er anders over oordelen zou indruisen tegen artikel 1, Gw..

b. Adviesraden

De Raad merkt op dat sinds de opheffing van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARIV), er geen overkoepelende strategische adviesraad meer is die voor het geheel van de overeenkomst advies kan uitbrengen. Hij vraagt zich af of bijgevolg de verschillende materieel bevoegde adviesraden niet elk wat hun betreft advies moeten uitbrengen over het ontwerp.

De Raad deelt het standpunt niet dat dit soort akkoorden kaderovereenkomsten zijn die op zich geen gevolgen hebben voor de verschillende beleidsdomeinen en dus niet voor advies worden voorgelegd aan een andere adviesraad; aangezien bij het akkoord alleen een mogelijkheid wordt gecreëerd om samenwerking op te zetten.

Ten eerste dient aan de verschillende adviesraden over elk voorontwerp van decreet op hun domein om advies te worden gevraagd, ongeacht het belang van de wijziging. Ten tweede wijst de Raad erop dat de beslissing om een kader voor samenwerking te creëren op zich al een beleidsmatige beslissing is. Dit geldt a fortiori indien, zoals in dit geval, die samenwerking via de Europese Unie wordt georganiseerd en waarbij de verdere beleidsinvloed van de nationale overheden beperkt zal zijn. De Raad van State besluit daarom dat de materieel bevoegde adviesraden alsnog moeten worden geconsulteerd.

Het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen werd alsnog aangevraagd.

c. De Gezamenlijke Raad en het Gemengd Comité

De Raad van State merkt op dat de overeenkomst voorziet in de oprichting van een aantal organen, waaronder de Gezamenlijke Raad en het Gemengd Comité en dat deze beslissingsbevoegdheid hebben. De Raad verwijst hierbij naar het eerder gegeven advies met kenmerk 53.978/VR waarin de Raad aangeeft dat het noodzakelijk is om binnen België ook de nodige procedures op te zetten om de Belgische standpuntbepaling en vertegenwoordiging in deze comités te regelen. Het huidige samenwerkingsakkoord inzake de vertegenwoordiging in de Raad van de Europese Unie van 8 maart 1994 biedt onvoldoende juridische basis.

Zoals de Raad opmerkt, moeten de vertegenwoordiging en de standpuntbepaling namens België in de Samenwerkingsraad en het Samenwerkingscomité in afwachting van een samenwerkingsakkoord overeenkomstig artikel 92bis, §4bis, tweede lid, BWHI, het voorwerp uitmaken van een overleg tussen de betrokken regeringen (BWHI: bijzondere wet tot hervorming der instellingen).

In de praktijk gebeurt dit in de zogenaamde DGE-coördinatie, voorzien door het voormelde samenwerkingsakkoord inzake de vertegenwoordiging in de Raad van de Europese Unie van 8 maart 1994 (DGE: Directie-Generaal Europese Zaken en Coördinatie). De Vlaamse Regering is vragende partij om bij herziening van dit en andere samenwerkingsakkoorden, die binnen het Overlegcomité aan bod komen het toepassingsgebied uit te breiden naar hogervermelde organen.

4.4. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

In zijn brief van 13 maart 2017 liet de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) weten geen advies te formuleren vanuit selectiviteitsoverwegingen en omwille van de beperkte beleidsimpact.

II. Toelichting bij de artikelen

In de preambule wordt onder meer gewezen op de wil om de samenwerking te verdiepen op grond van gemeenschappelijke waarden en tot wederzijds voordeel. Verder wordt verwezen naar hun engagement om het strategische partnerschap tussen de Europese Unie en Latijns-Amerika en het Caribisch gebied en de gezamenlijke strategie voor een partnerschap tussen de EU en het Caribisch gebied te bevorderen.

Deel I – Algemene bepalingen (artikelen 1-2)

In deze titel worden de algemene beginselen en het doel van de samenwerking opgesomd. Respect voor de democratische beginselen en de fundamentele mensenrechten vormen een essentieel element van deze overeenkomst. De uitvoering van deze overeenkomst berust op de beginselen van dialoog, wederzijds respect, gelijkwaardig partnerschap, wederzijds voordeel en eerbiediging van de principes uit het VN-Handvest. Verder bevestigen de partijen hun verbintenis om duurzame ontwikkeling te bevorderen. De partijen komen ook overeen dat de samenwerking zal geschieden volgens de eigen wet- en regelgeving (artikel 1).

Deze overeenkomst heeft tot doel (artikel 2):

- de bestaande betrekkingen tussen de partijen op het gebied van de politieke dialoog en samenwerking en handel te bevorderen en dit op basis van wederzijds respect, wederkerigheid, gemeenschappelijke belangen en respect voor de soevereiniteit van de partijen;
- het moderniseringsproces van de Cubaanse economie en maatschappij te begeleiden door een uitgebreid kader voor dialoog en samenwerking te voorzien;
- een resultaatgerichte dialoog op basis van bilaterale samenwerking en wederzijdse betrokkenheid bij internationale fora te versterken, duurzame ontwikkeling te bereiken en discriminatie in alle vormen te beëindigen;
- de doelstellingen van de agenda voor duurzame ontwikkeling 2030 te verwezenlijken;
- handel en economische betrekkingen te bevorderen;
- de regionale samenwerking tussen de Caraïben en Latijns-Amerika te versterken;
- wederzijds begrip tussen de inwoners te bevorderen.

Deel II – Politieke samenwerking (artikelen 3-14)

De artikelen 3 en 4 beschrijven het doel van de politieke dialoog en de manier waarop die dialoog wordt gevoerd.

In dit deel gaat ook aandacht naar mensenrechten (artikel 5), het illegaal produceren en verhandelen van handvuurwapens en lichte wapens (artikel 6), de ontwapening en de strijd tegen de verspreiding van massavernietigingswapens (artikel 7), de strijd tegen terrorisme (artikel 8), ernstige misdrijven waarmee de internationale gemeenschap wordt geconfronteerd (artikel 9), eenzijdige dwangmaatregelen (artikel 10), het bestrijden van mensenhandel en de migrantensmokkel (artikel 11), drugsbestrijding (artikel 12), de strijd tegen rassendiscriminatie, xenofobie en daarmee verband houdende intolerantie (artikel 13) en duurzame ontwikkeling (artikel 14).

Deel III – Dialoog over samenwerking en sectoraal beleid (artikelen 15-59)

In een eerste titel worden de doelstellingen (artikel 15), beginselen (artikel 16), het opzet van een dialoog inzake sectoraal beleid (artikel 17), modaliteiten en procedures (artikel 18), actoren (artikel 19), sectoren (artikel 20) en de middelen (artikel 21) van de samenwerking en sectorale beleidsdialoog beschreven.

Een tweede titel betreft bepalingen rond democratie, mensenrechten (artikel 22) en goed bestuur (artikel 23) waarin aandacht gaat naar de versterking van de instellingen van de rechtsstaat (artikel 24), modernisering van de overheidsdiensten (artikel 25) en conflictpreventie en -oplossingen (artikel 26).

In titel III wordt ook belang gehecht aan de bevordering van justitie, de veiligheid van de burger en migratie. Specifieke aandacht wordt gegeven aan het beschermen van persoonsgegevens (artikel 27), de drugsbestrijding (artikel 28), de bestrijding van het witwassen van geld (artikel 29), de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit (artikel 30) en corruptie (artikel 31), de samenwerking op het vlak van de bestrijding van de illegale handel in handvuurwapens en lichte wapens (artikel 32), de samenwerking ter bestrijding van terrorisme (artikel 33), migratie, mensenhandel en smokkel (artikel 34), consulaire bescherming (artikel 35) en het maatschappelijk middenveld (artikel 36).

Titel IV behelst de sociale ontwikkeling en sociale cohesie (artikel 37) waarin domeinen als werkgelegenheid en sociale bescherming (artikel 38), onderwijs (artikel 39), gezondheidszorg (artikel 40), consumentenbescherming (artikel 41), cultuur en erfgoed (artikel 42), personen in een kwetsbare situatie (artikel 43), genderperspectief (artikel 44), jongeren (artikel 45) en ontwikkeling van lokale gemeenschappen (artikel 46) aan bod komen.

Milieu, rampenrisicobeheer en klimaatverandering worden behandeld in titel V met specifiek artikelen over milieu en klimaatverandering (artikel 47), risicobeheersing inzake rampen (artikel 48), water en sanitaire voorzieningen (artikel 49).

In een zesde titel komt de economische ontwikkeling aan bod met artikelen die gewijd zijn aan landbouw, plattelandsontwikkeling, visserij en aquacultuur (artikel 50), duurzaam toerisme (artikel 51), samenwerking inzake wetenschap, technologie en innovatie (artikel 52), overdracht van technologie (artikel 53), energie (artikel 54), vervoer (artikel 55), de modernisering van het economische en sociale model (artikel 56), statistiek (artikel 57) en goed bestuur op belastinggebied (artikel 58).

Tot slot betreft de zevende titel de regionale samenwerking (artikel 59).

Deel IV – Handel en handelssamenwerking (artikelen 60-80)

Artikel 60 omschrijft de doelstellingen van de samenwerking op het gebied van handel. Artikel 61 betreft het op regels gebaseerde multilaterale handelssysteem.

De partijen bevestigen ten aanzien van elkaar het principe van de meest begunstigde natie in hun handel overeenkomstig de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel van 1994 (artikel 62). Elke partij kent ten aanzien van goederen van een andere partij nationale behandeling toe (artikel 63). Artikel 64 heeft betrekking op transparantie en in artikel 65 bevestigen de partijen hun verbintenis aan de WTO-overeenkomst inzake handelsfacilitering (WTO: World Trade Organization).

De artikelen 66 en 67 hebben betrekking op de technische handelsbelemmeringen en de sanitaire en fytosanitaire maatregelen.

De partijen bevestigen hun verbintenissen aan de WTO-overeenkomsten inzake handelsbescherming (artikel 68).

Artikel 69 bevat een herzieningsclausule en artikel 70 een algemene uitzonderingsclausule.

De samenwerking heeft betrekking op douane (artikel 71), handelsfacilitering (artikel 72), de bescherming van intellectuele eigendomsrechten (artikel 73), technische handelsbarrières (artikel 74), voedselveiligheid, sanitaire en fytosanitaire aangelegenheden en dierenwelzijn (artikel 75), traditionele en ambachtelijke goederen (artikel 76), handel en duurzame ontwikkeling (artikel 77), handelsbescherming (artikel 78), oorsprongsregels (artikel 79) en het verhogen van investeringen (artikel 80).

Deel V – Institutionele en slotbepalingen (artikelen 81-89)

De partijen zullen een Gezamenlijke Raad instellen. Deze Gemengde Raad zal toezien op de verwezenlijking van de doelstellingen en zorgen voor uitvoering van deze overeenkomst (artikel 81). De Gezamenlijke Raad wordt bijgestaan door het Gemengd Comité (artikel 82). Eveneens kan het Gemengd Comité subcomités instellen (artikel 83).

Deze titel bevat ook de gebruikelijke artikelen inzake de definitie van 'partijen' (artikel 84), het naleven door de partijen van hun verplichtingen (artikel 85), inwerkingtreding, voorlopige toepassing, duur en beëindiging (artikel 86), wijzigingen (artikel 87), territoriale toepassing (artikel 88) en authentieke teksten (artikel 89).

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Cuba, anderzijds, ondertekend te Brussel op 12 december 2016.

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend erfgoed is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. De overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Cuba, anderzijds, ondertekend te Brussel op 12 december 2016, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.724/VR
van 7 februari 2017

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en
het Vlaamse Gewest ‘houdende instemming met de
overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen
de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek
Cuba, anderzijds, ondertekend te Brussel op 12 december 2016’

Op 22 december 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen,^(*) een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest ‘houdende instemming met de overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Cuba, anderzijds, ondertekend te Brussel op 12 december 2016’.

Het voorontwerp is door de verenigde kamers onderzocht op 31 januari 2017. De verenigde kamers waren samengesteld uit Pierre LIÉNARDY, kamervoorzitter, voorzitter, Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS, Martine BAGUET, Bernard BLERO en Koen MUYLLE, staatsraden, Christian BEHRENDT, Johan PUT, Marianne DONY en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS en Anne-Catherine VAN GEERSDAELE, griffiers.

De verslagen zijn uitgebracht door Xavier DELGRANGE, eerste auditeur-afdelingshoofd en Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 7 februari 2017.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat de termijn van dertig dagen verlengd wordt tot vijfenveertig dagen in het geval waarin het advies gegeven wordt door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85*bis*.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest strekt tot het verlenen van instemming met de overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Cuba, anderzijds, ondertekend te Brussel op 12 december 2016 (hierna: de overeenkomst), wat betreft de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest.

De overeenkomst bestaat uit vijf delen.

Deel I (algemene bepalingen) bevat de beginselen (artikel 1) en de doelstellingen van de overeenkomst (artikel 2).

Deel II bepaalt het kader voor de politieke dialoog tussen de Europese Unie en haar lidstaten en de Republiek Cuba. Naast de gebruikelijke domeinen (mensenrechten, wapenhandel, ontwapening en non-proliferatie, strijd tegen het terrorisme, internationaal strafrecht, mensenhandel, strijd tegen verdovende middelen, bestrijding van rassendiscriminatie en xenofobie, en duurzame ontwikkeling), is in artikel 10 van de overeenkomst een bepaling opgenomen betreffende de dialoog inzake “eenzijdige dwangmaatregelen”.

Deel III heeft betrekking op de dialoog over samenwerking en sectoraal beleid. Er worden vooreerst een aantal algemene beginselen en regels op dit vlak geformuleerd (titel I). Voorts wordt de samenwerking geregeld met betrekking tot democratie, mensenrechten en goed bestuur (titel II), de bevordering van justitie, veiligheid van de burger en migratie (titel III), sociale ontwikkeling en sociale cohesie (titel IV), milieu, rampenrisicobeheer en klimaatverandering (titel V), economische ontwikkeling (titel VI) en regionale integratie en samenwerking (titel VII).

Deel IV bevat een kader voor handel en handelssamenwerking.

Deel V bevat institutionele en slotbepalingen. Artikel 81 voorziet in de oprichting van een Gezamenlijke Raad met beslissingsbevoegdheid voor de verwezenlijking van de doelstellingen van de overeenkomst. De Gezamenlijke Raad wordt bijgestaan door een Gemengd Comité (artikel 82) en eventueel ook door subcomités (artikel 83). Daarnaast zijn er bepalingen over de definitie van de partijen (artikel 84), de politieke beslechting van geschillen over de nakoming van de overeenkomst (artikel 85), de inwerkingtreding, de voorlopige toepassing, de

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

duur en de beëindiging ervan (artikel 86), de wijzigingen aan de overeenkomst (artikel 87), de territoriale toepassing van de overeenkomst (artikel 88) en de authentieke teksten (artikel 89).

BEVOEGDHEID

3. De overeenkomst is door de Werkgroep Gemengde Verdragen terecht als een gemengde overeenkomst aangemerkt, waarmee zowel de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten, alsmede de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie dienen in te stemmen. Wat de federale bevoegdheden betreft, kan onder meer worden gewezen op de in de overeenkomst omschreven strijd tegen het terrorisme (artikel 8), de bestrijding van mensenhandel en migrantensmokkel (artikel 11), de bestrijding van de productie, de smokkel en de consumptie van drugs (artikel 12) en de consumentenbescherming (artikel 41). Wat de gemeenschapsbevoegdheden betreft, kan onder meer worden gewezen op een aantal bepalingen van titel IV van deel III inzake sociale ontwikkeling en sociale cohesie die onder meer betrekking hebben op onderwijs (artikel 39), preventieve gezondheidszorg (artikel 40), cultuur en erfgoed (artikel 42) en jeugd (artikel 45). Wat de gewesten betreft kan onder meer worden gewezen op verschillende bepalingen van titel V (milieu, rampriscobeheer en klimaatverandering) en titel VI (economische ontwikkeling) van deel III, met onder meer samenwerking op het vlak van landbouw, plattelandontwikkeling, visserij en aquacultuur (artikel 50), duurzaam toerisme (artikel 51) en (hernieuwbare) energie (artikel 54).

4. De overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking is voor het Koninkrijk België ondertekend met vermelding van de volgende formule:

“Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.”

Deze bewoordingen moeten zo worden opgevat dat ze ook slaan op de Franse Gemeenschapscommissie, aangezien die ter uitvoering van artikel 138 van de Grondwet bevoegdheden van de Franse Gemeenschap uitoefent. Met het oog op de rechtszekerheid was het echter beter geweest dat dit uitdrukkelijk in de aangehaalde formule was vermeld.²⁻³

² Hiervoor is een herziening nodig van het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten ‘over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen’ (meer bepaald artikel 8, derde lid, en de erbij horende toelichting) en van de op basis hiervan door de Interministeriële Conferentie voor het Buitenlands Beleid op 17 juni 1994 vastgestelde ondertekeningformules.

³ De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van haar kant behoort niet uitdrukkelijk te worden vermeld, aangezien ze slechts beperkte bevoegdheden heeft op internationaal gebied en ze met name niet bevoegd is om

VORMVEREISTEN

5. Sinds de opheffing van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV), is er geen overkoepelende strategische adviesraad meer die voor het geheel van de overeenkomst advies kan uitbrengen. De vraag rijst bijgevolg of de verschillende materieel bevoegde adviesraden niet elk wat hun betreft advies moeten uitbrengen over het ontwerp. De gemachtigde verklaarde daarover het volgende:

“De adviesverlening over internationale verdragen behoorde tot de werkingssfeer van de SARiV. Ten tijde van het bestaan van de Strategische adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) behoorde het tot de praktijk dat zij -hoewel die mogelijkheid bestond- geen advies vroegen aan andere strategische adviesraden. Voorliggende akkoorden zijn kaderovereenkomsten die op zich geen gevolgen hebben voor de verschillende beleidsdomeinen, aangezien bij het akkoord alleen een mogelijkheid wordt gecreëerd om samenwerking op te zetten. Om die reden worden deze instemmingsdecreten niet voor advies aan een andere adviesraad voorgelegd.”

Dit standpunt kan niet worden bijgetreden. In de eerste plaats is ook een decreet tot instemming met een internationale overeenkomst een decreet, en dient aan de verschillende adviesraden over elk voorontwerp van decreet op hun domein om advies te worden gevraagd, ongeacht het belang van de wijziging.⁴ In de tweede plaats moet erop worden gewezen dat de beslissing om een kader voor samenwerking te creëren op zich al een beleidsmatige beslissing is, *a fortiori* indien, zoals in dit geval, die samenwerking via de Europese Unie wordt georganiseerd, waarbij de verdere beleidsinvloed van de nationale overheden beperkt zal zijn. Bijgevolg moeten de materieel bevoegde adviesraden alsnog worden geconsulteerd.

verdragen te sluiten (zie artikel 135 van de Grondwet, artikel 63 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking tot de Brusselse Instellingen’ en artikel 16, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’).

⁴ Relevant voor het voorliggende ontwerp zijn onder meer: artikel 11.2.1, § 2, van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid’ (verplicht advies over alle ontwerpen van decreet met betrekking tot het milieubeleid of over voorstellen van decreet met betrekking tot andere beleidsdomeinen die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu), artikel 20, § 3, 1°, van het decreet van 7 mei 2004 ‘inzake de Sociaal-Economische Raad Vlaanderen’ (verplicht advies over alle voorontwerpen van decreet voor het gedeelte Algemeen Regeringsbeleid en gelijkekansen- en integratiebeleid van het beleidsdomein Kanselarij en Bestuur, voor het beleidsdomein Werk en Sociale Economie, voor het gedeelte Economie van het beleidsdomein Economie, Wetenschap en Innovatie en voor het beleidsveld Energie), artikel 4, § 2, van het decreet van 6 juli 2007 ‘houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad Landbouw en Visserij’ (verplicht advies over alle voorontwerpen van decreet met betrekking tot alle economische, ecologische, sociale en maatschappelijke aspecten van het landbouw-, tuinbouw-, visserij- en het plattelandsbeleid), artikel 3, § 2, 1°, van het decreet van 30 november 2007 ‘houdende de oprichting van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (verplicht advies over alle voorontwerpen van decreet met betrekking tot Cultuur, Jeugd, Sport en Media), artikel 4, § 2, van het decreet van 7 december 2007 ‘houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers (verplicht advies over alle voorontwerpen van decreet betreffende het Vlaamse welzijns-, gezondheid- en gezinsbeleid).

6. De gemachtigde verklaarde dat het verslag van de werkgroep Gemengde Verdragen nog niet werd bekrachtigd door de Interministeriële Conferentie voor het buitenlands beleid. De adviesaanvrager dient erop toe te zien dat die bekrachtiging alsnog plaatsvindt.

ONDERZOEK VAN DE OVEREENKOMST

7. Deel V van de overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking voorziet in de oprichting van een aantal organen, waaronder de Gezamenlijke Raad en het Gemengd Comité, waaraan de mogelijkheid wordt gegeven om bindende besluiten te nemen.⁵

Bijgevolg moet worden vastgesteld dat bij de overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking machten worden overgedragen aan supranationale instellingen.⁶ Er is echter geen reden om aan te nemen dat daarbij de grenzen van artikel 34 van de Grondwet worden overschreden. Een dergelijke overdracht impliceert meteen ook een aanvaarding van de bindende kracht van toekomstige besluiten die de Gezamenlijke Raad of het Gemengd Comité binnen de grenzen van de overeenkomst zullen nemen, zonder dat er nog bijkomend expliciet vooraf mee moet worden ingestemd.

8. Gelet op het gemengde karakter van de overeenkomst zullen de beslissingen van de in deel V van de overeenkomst vermelde organen ook betrekking hebben op aangelegenheden die tot de bevoegdheid van de gemeenschappen en de gewesten behoren, zodat bijzondere afspraken zullen moeten worden gemaakt over de vertegenwoordiging en de betrokkenheid van alle overheden bij de standpuntbepaling in die organen.⁷ Met betrekking tot organen opgericht bij of krachtens een samenwerkingsovereenkomst gesloten door de Europese Unie en haar lidstaten, in dit geval in de vorm van een Gezamenlijke Raad en een Gemengd Comité, heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, in advies 53.978/VR het volgende opgemerkt:

“In dit verband moet in herinnering worden gebracht dat het noodzakelijk is om binnen België ook in de nodige procedures te voorzien om de Belgische standpuntbepaling en vertegenwoordiging in het voornoemde Gemengd Comité en het bij artikel 28 opgerichte subcomité te organiseren met respect voor de Belgische bevoegdheidsverdelende regels.

⁵ Wat het Gemengd Comité betreft wanneer de Gezamenlijke Raad hiertoe een delegatie heeft gegeven.

⁶ De gemachtigde betwist de overdracht als volgt: “Overeenkomstig artikel 81 van de Cuba-overeenkomst wordt een Gezamenlijke Raad ingesteld die is samengesteld uit vertegenwoordigers van alle partijen. Artikel 81.7 bepaalt dat de besluiten van die Raad worden vastgesteld *in onderling overleg tussen de partijen*. Hieruit kan dus niet worden afgeleid dat deze Raad een autonome supranationale instantie is die besluiten van bovenaf oplegt aan de partijen. Er kan dus niet worden gesteld dat er volledige overdracht is van bevoegdheden aan een volkenrechtelijke instelling, waarvan sprake in artikel 34 G.W.” Dat betoog kan echter niet worden bijgetreden. De mogelijkheid voor één van de partijen om door een tegenstem de besluitvorming te blokkeren, doet geen afbreuk aan het supranationale karakter van de besluitvorming. Bovendien moet erop worden gewezen dat de Gezamenlijke Raad bindende beslissingen kan nemen, die ook betrekking kunnen hebben op aangelegenheden die exclusief tot de bevoegdheid van de Unie behoren – zoals buitenlandse handel – en op aangelegenheden die exclusief tot de bevoegdheid van de lidstaten behoren, bijvoorbeeld de creatie van bepaalde financiële steunmechanismes. Bijgevolg gaat het wel degelijk om een bevoegdheidsoverdracht aan een supranationaal orgaan.

⁷ Vgl. met artikel 81, § 6, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

De vertegenwoordiging en de standpuntbepaling namens België dienen overeenkomstig artikel 92*bis*, § 4*bis*, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ in een samenwerkingsakkoord te worden geregeld.

De huidige samenwerkingsakkoorden van 8 maart 1994⁸ bieden geen voldoende juridische basis voor deze vertegenwoordiging en standpuntbepaling aangezien ze enkel betrekking hebben op de vertegenwoordiging in de Raad van de Europese Unie. De betrokken samenwerkingsakkoorden kunnen niet zo maar bij analogie worden toegepast, nu het Gemengd Comité weliswaar formeel een exponent is van de externe betrekkingen van de Europese Unie, maar materieel ook uitdrukkelijk voor aangelegenheden bevoegd is die tot de bevoegdheid van de lidstaten behoren⁹, die in de Belgische bevoegdheidsverdeling vervolgens ook behoren tot de (exclusieve) bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten.

Zolang ervoor niet in een voldoende juridische basis bij samenwerkingsakkoord is voorzien, dienen de vertegenwoordiging en de standpuntbepaling namens België in het Gemengd Comité en in het subcomité overeenkomstig het bepaalde in artikel 92*bis*, § 4*bis*, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 het voorwerp uit te maken van een overleg tussen de betrokken regeringen.”¹⁰

Weliswaar is het zo dat de coördinatie van de standpuntbepaling van de Europese Unie en haar lidstaten in aangelegenheden die tot de gemengde bevoegdheid van de Europese Unie en haar lidstaten behoren, in de praktijk plaatsvindt binnen de Raad van de Europese Unie, en dat de coördinatie van de Belgische standpuntbepaling hiervoor plaatsvindt overeenkomstig de regels voor de standpuntbepaling in de Raad. Niettemin moet erop worden gewezen dat de beslissingen in de aangelegenheden die tot de bevoegdheid van de lidstaten behoren, juridisch gezien niet door de Raad van de Europese Unie worden genomen, maar door de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten in de Raad verenigd.¹¹ Hoewel dit in de praktijk misschien eerder uitzonderlijk is, is het niet uitgesloten dat lidstaten in aangelegenheden die tot hun bevoegdheid behoren, in de organen opgericht bij of krachtens een samenwerkingsovereenkomst, alsnog nationale standpunten innemen.

⁸ Voetnoot 2 van het geciteerde advies: Samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten ‘met betrekking tot de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België in de Ministerraad van de Europese Unie’, en samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie ‘met betrekking tot de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België in de Ministerraad van de Europese Unie’.

⁹ Voetnoot 3 van het geciteerde advies: Zie artikel 62 van de kaderovereenkomst.

¹⁰ Adv.RvS 53.978/VR van 7 november 2013 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest van 4 april 2014 ‘houdende instemming met de kaderovereenkomst inzake een partnerschap en samenwerking tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en Mongolië, anderzijds, ondertekend in Ulaanbaatar op 30 april 2013’, opmerking 3.2, *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2455/1, 37-38.

¹¹ T. CORTHAUT en D. VAN EECKHOUTTE, “Legal Aspects of EU Participation in Global Environmental Governance under the UN Umbrella” in J. WOUTERS e.a. (eds.), *The European Union and Multilateral Governance. Assessing EU Participation in United Nations Human Rights and Environmental Fora*, Basingstoke, Palgrave, 2012, (145) 152.

Het ontbreken van een regeling ter zake overeenkomstig artikel 92*bis*, § 4*bis*, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 kan dan ook tot problemen aanleiding geven. Indien er een consensus zou bestaan tussen de bevoegde overheden om het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten ‘met betrekking tot de vertegenwoordiging van het Koninkrijk België in de Ministerraad van de Europese Unie’ in deze aangelegenheden naar analogie toe te passen, dan wordt dit samenwerkingsakkoord het best aangepast om het toepassingsgebied ervan in die zin uit te breiden.¹²

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Pierre LIÉNARDY

¹² Er kan aan worden herinnerd dat de algemene vergadering van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, er in advies 53.932/AV op gewezen heeft dat dit samenwerkingsakkoord op verschillende punten lacunair en achterhaald is, onder meer door wijzigingen aan het institutionele kader van de Unie doorgevoerd door het Verdrag van Lissabon (adv.RvS 53.932/AV van 27 augustus 2013 over een voorstel dat geleid heeft tot de bijzondere wet van 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/3, 50, voetnoot 1).

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Advies

Samenwerkingsovereenkomst EU - Cuba

Brussel, 13 maart 2017

SERV_20170313_Samenwerkingsovereenkomst_EU_Cuba_ADV.docx

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

Samenwerkingsovereenkomst EU - Cuba

Adviesvraag: Voorontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Cuba, anderzijds

Adviesvrager: Geert Bourgeois - Vlaams Minister-President en Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed

Ontvangst adviesvraag: 6 maart 2017

Adviestermijn: 30 dagen

Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 11 (overlegfunctie)

Goedkeuring raad: 13 maart 2017

Contactpersoon: Ria Van Peer – rvpeer@serv.be

De heer Geert BOURGEOIS
Minister-president van de Vlaamse Regering
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed
Martelaarsplein 19
1000 BRUSSEL

contactpersoon

Ria Van Peer
rvpeer@serv.be

ons kenmerk

SERV_BR_20170313_samenwerking_EU_Cuba

Brussel

13 maart 2017

Adviesvraag samenwerkingsovereenkomst EU - Cuba

Mijnheer de minister-president

Op 6 maart 2017 vroeg u de SERV om advies over bovenvermeld voorontwerp van decreet.

De SERV besliste vanuit selectiviteitsoverwegingen en omwille van de beperkte beleidsimpact om hierover geen advies te formuleren.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Ann Vermorgen
voorzitter

SERV_20170313_Samenwerkingsovereenkomst_EU_Cuba_ADV.docx

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. De overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Cuba, anderzijds, ondertekend te Brussel op 12 december 2016, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 2 juni 2017.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

BIJLAGE:

Tekst van de overeenkomst

OVEREENKOMST INZAKE POLITIEKE DIALOOG

en samenwerking tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Cuba, anderzijds

HET KONINKRIJK BELGIË
DE REPUBLIEK BULGARIJE,
DE TSJECHISCHE REPUBLIEK,
HET KONINKRIJK DENEMARKEN,
DE BONDSREPUBLIEK DUITSLAND,
DE REPUBLIEK ESTLAND,
IERLAND,
DE HELLEENSE REPUBLIEK,
HET KONINKRIJK SPANJE,
DE FRANSE REPUBLIEK,
DE REPUBLIEK KROATIË,
DE ITALIAANSE REPUBLIEK,
DE REPUBLIEK CYPRUS,
DE REPUBLIEK LETLAND,
DE REPUBLIEK LITOUWEN,
HET GROOTHERTOGDOM LUXEMBURG,
HONGARIJE,
DE REPUBLIEK MALTA,
HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN,
DE REPUBLIEK OOSTENRIJK,
DE REPUBLIEK POLEN,
DE PORTUGESE REPUBLIEK,
ROEMENIË,
DE REPUBLIEK SLOVENIË,
DE SLOWAAKSE REPUBLIEK,
DE REPUBLIEK FINLAND,
HET KONINKRIJK ZWEDEN,
HET VERENIGD KONINKRIJK VAN GROOT-BRITTANNIË EN NOORD-IERLAND,

Verdragsluitende partijen bij het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, hierna de „lidstaten van de Europese Unie” genoemd, en

DE EUROPESE UNIE,

enerzijds, en

DE REPUBLIEK CUBA, hierna „Cuba” genoemd,

anderzijds,

OVERWEGENDE het verlangen van de partijen om hun banden te consolideren en te verdiepen door een versterking van de politieke dialoog, samenwerking, en economische en handelsbetrekkingen, in een geest van wederzijds respect en gelijkheid;

NADRUKELEGGENDE OP het belang dat zij hechten aan een versterking van de politieke dialoog over bilaterale en internationale aangelegenheden;

NADRUKELEGGENDE OP hun bereidheid samen te werken in internationale fora inzake kwesties van wederzijds belang;

REKENING HOUDEND met hun engagement om het strategische partnerschap tussen de Europese Unie en Latijns-Amerika en het Caribisch gebied en de gezamenlijke strategie voor een partnerschap tussen de EU en het Caribisch gebied verder te bevorderen, met aandacht voor de wederzijdse voordelen van regionale samenwerking en integratie;

HERBEVESTIGEND dat de soevereiniteit, de territoriale integriteit en de politieke onafhankelijkheid van de Republiek Cuba moeten worden geëerbiedigd;

HERBEVESTIGEND dat zij zich engageren voor een versterking van een doeltreffend multilateralisme en van de rol van de Verenigde Naties alsook van alle beginselen en doelstellingen die zijn vervat in het Handvest van de Verenigde Naties;

HERBEVESTIGEND dat de universele mensenrechten zoals verwoord in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en andere relevante internationale instrumenten inzake de mensenrechten, gerespecteerd moeten worden;

HERINNEREND aan hun engagement voor de erkende beginselen van democratie, goed bestuur en de rechtsstaat;

HERBEVESTIGEND dat zij zich engageren voor de bevordering van de internationale vrede en veiligheid en de vreedzame beslechting van geschillen, conform de beginselen van het recht en de internationale wetgeving;

GEZIEN hun engagement voor de internationale verplichtingen op het gebied van ontwapening en de non-proliferatie van massavernietigingswapens en overbrengingsmiddelen daarvoor, en voor samenwerking op dat gebied;

GEZIEN hun engagement voor de bestrijding van de onwettige handel in en de accumulatie van handvuurwapens en lichte wapens, volledig conform de verplichtingen uit hoofde van internationale instrumenten, en voor samenwerking op dat gebied;

BEVESTIGEND hun engagement om alle vormen van discriminatie te bestrijden en uit te bannen, met inbegrip van discriminatie op grond van ras, huidskleur of etnische oorsprong, godsdienst of geloofsovertuiging, handicap, leeftijd of seksuele oriëntatie;

WIJZENDE OP hun engagement voor inclusieve en duurzame ontwikkeling en voor samenwerking om de doelstellingen van de agenda voor duurzame ontwikkeling 2030 te verwezenlijken;

ERKENNENDE dat Cuba een eiland en ontwikkelingsland is en rekening houdend met de respectieve ontwikkelingsstadia van de partijen;

ERKENNENDE het belang van ontwikkelingssamenwerking voor ontwikkelingslanden, voor duurzame groei, duurzame ontwikkeling en de volledige verwezenlijking van de internationaal overeengekomen ontwikkelingsdoelstellingen;

GEBASEERD op het beginsel van gedeelde verantwoordelijkheid en overtuigd van het belang om de productie van, de handel in en het gebruik van drugs te voorkomen;

HERINNEREND aan hun engagement voor de bestrijding van corruptie, witwassen, georganiseerde criminaliteit, de mensenhandel en de smokkel van migranten;

ERKENNENDE de noodzaak van opgedreven samenwerking op het gebied van de bevordering van justitie, veiligheid van de burger en migratie;

ZICH BEWUST VAN de noodzaak om de doelstellingen van deze overeenkomst te bevorderen door dialoog en samenwerking met alle relevante belanghebbenden, met inbegrip van, waar passend, regionale en lokale besturen, het maatschappelijk middenveld en de particuliere sector;

HERINNEREND aan hun internationale verbintenissen met betrekking tot sociale ontwikkeling, onder meer op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg en arbeidsrechten, alsook milieu;

HERBEVESTIGEND het soevereine recht van de staten over hun natuurlijke hulpbronnen en hun verantwoordelijkheid om het milieu te beschermen overeenkomstig hun nationale wetgeving, de beginselen van het internationale recht en de verklaring van de Conferentie van de Verenigde Naties over duurzame ontwikkeling;

HERBEVESTIGEND het belang dat de partijen hechten aan de beginselen en regels ten aanzien van de internationale handel, met name die zijn opgenomen in de overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie van 15 april 1994 en de multilaterale overeenkomsten die zijn gehecht aan de WTO-overeenkomst, alsmede aan de noodzaak om deze op een transparante en niet-discriminerende wijze toe te passen;

HERHALEND hun bezwaar tegen eenzijdige dwangmaatregelen met extraterritoriale gevolgen, in strijd met het internationaal recht en de beginselen van de vrije handel, en zich verbindend tot de afschaffing ervan;

ER NOTA VAN NEMEND dat, als de partijen in het kader van deze overeenkomst mochten besluiten tot het aangaan van specifieke overeenkomsten op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht, die door de Unie zouden worden gesloten krachtens titel V van het derde deel van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, de bepalingen van dergelijke toekomstige overeenkomsten niet bindend zijn voor het Verenigd Koninkrijk en/of Ierland, tenzij de Europese Unie, tegelijk met het Verenigd Koninkrijk en/of Ierland wat betreft hun respectieve voorafgaandelijke bilaterale betrekkingen, Cuba ervan in kennis stelt dat het Verenigd Koninkrijk en/of Ierland gebonden zijn door dergelijke overeenkomsten als deel van de Unie, overeenkomstig protocol 21 betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is gehecht. Evenzo zijn mogelijke latere interne maatregelen van de Europese Unie die met het oog op de uitvoering van deze overeenkomst krachtens titel V van het derde deel van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie worden genomen, niet bindend voor het Verenigd Koninkrijk en/of Ierland, tenzij deze laatsten hun wens te kennen hebben gegeven deel te nemen aan deze maatregelen of deze te aanvaarden overeenkomstig protocol 21. Voorts nota nemend van het feit dat dergelijke toekomstige overeenkomsten of dergelijke latere interne maatregelen van de Europese Unie zouden komen te vallen onder protocol 22 betreffende de positie van Denemarken dat gehecht is aan voornoemde Verdragen,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

DEEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Beginnelsen

1. De partijen bevestigen hun engagement voor een sterk en doeltreffend multilateraal systeem en de volledige eerbiediging en naleving van het internationaal recht en de doelstellingen en beginselen die zijn vervat in het Handvest van de Verenigde Naties („VN-Handvest”).
2. Voorts beschouwen de partijen hun engagement voor de vastgestelde grondslag van de betrekkingen tussen de Europese Unie en Cuba, te weten gelijkheid, wederkerigheid en wederzijds respect, als een fundamenteel aspect van deze overeenkomst.
3. De partijen komen overeen dat alle activiteiten in het kader van deze overeenkomst worden uitgevoerd overeenkomstig hun respectieve grondwettelijke beginselen, wettelijke kaders, wetgeving, normen en regelgeving, alsook de toepasselijke internationale instrumenten waarbij zij partij zijn.
4. De partijen bevestigen hun verbintenis om duurzame ontwikkeling te bevorderen, hetgeen een leidend beginsel vormt voor de uitvoering van deze overeenkomst.
5. De eerbiediging en bevordering van de democratische beginselen, de eerbiediging van alle mensenrechten en grondrechten die zijn vervat in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en de relevante internationale instrumenten inzake de mensenrechten en de bijbehorende facultatieve protocollen die van toepassing zijn op de partijen, en de eerbiediging van de rechtsstaat vormen een essentieel element van deze overeenkomst.
6. In het kader van hun samenwerking erkennen de partijen dat alle volkeren het recht hebben hun politieke stelsel vrij te kiezen en in vrijheid te streven naar economische, sociale en culturele ontwikkeling.

Artikel 2

Doelstellingen

De partijen komen overeen dat deze overeenkomst de volgende doelstellingen heeft:

- a) consolidering en versterking van de bestaande betrekkingen tussen de partijen op het gebied van politieke dialoog, samenwerking en handel, op basis van wederzijds respect, wederkerigheid, gemeenschappelijke belangen en respect voor de soevereiniteit van de partijen;
- b) begeleiding van het moderniseringsproces van de economie en de maatschappij in Cuba, door een omvattend kader te bieden voor dialoog en samenwerking;

- c) een resultaatgerichte dialoog op basis van het internationaal recht ter versterking van de bilaterale samenwerking en wederzijdse betrokkenheid in internationale fora, meer bepaald de Verenigde Naties, met de bedoeling de mensenrechten en de democratie te versterken, duurzame ontwikkeling te bereiken en discriminatie in alle vormen te beëindigen;
- d) steun voor de inspanningen om de doelstellingen van de agenda voor duurzame ontwikkeling 2030 te verwezenlijken;
- e) bevordering van de handel en economische betrekkingen conform de voorschriften en beginselen van de internationale handel als geformuleerd in de overeenkomsten van de Wereldhandelsorganisatie;
- f) versterking van de regionale samenwerking in het Caribisch gebied en Latijns-Amerika met als doel de ontwikkeling, waar mogelijk, van regionale respons op regionale en mondiale problemen en de bevordering van de duurzame ontwikkeling van de regio;
- g) bevordering van beter begrip door meer contact, dialoog en samenwerking tussen de maatschappijen van Cuba en de EU-landen op alle niveaus.

DEEL II

POLITIEKE DIALOOG

Artikel 3

Doelstellingen

De partijen komen overeen een politieke dialoog te voeren. De doelstellingen van deze dialoog zijn de volgende:

- a) versterking van de politieke betrekkingen en bevordering van uitwisselingen en wederzijds begrip inzake kwesties van gemeenschappelijk belang en gemeenschappelijke zorg;
- b) realisering van een brede uitwisseling van visies en informatie tussen de partijen over standpunten in internationale fora en bevordering van wederzijds vertrouwen met waar mogelijk het vaststellen en versterken van gezamenlijke benaderingen;
- c) versterking van de Verenigde Naties als centrum van het multilaterale systeem, in het licht van het VN-Handvest en het internationaal recht, met als doel mondiale problemen doelmatig aan te pakken;
- d) verdere versterking van het strategische partnerschap tussen de Europese Unie en de Gemeenschap van Latijns-Amerikaanse en Caribische landen (CELAC).

Artikel 4

Gebieden en modaliteiten

1. De partijen komen overeen regelmatig een politieke dialoog te houden die plaatsvindt op het niveau van hoge ambtenaren en op politiek niveau en die alle aspecten van wederzijds belang op regionaal of internationaal niveau bestrijkt. De kwesties die in de politieke dialoog aan bod moeten komen, worden op voorhand door de partijen overeengekomen.
2. De politieke dialoog tussen de partijen heeft tot doel de belangen en standpunten van beide partijen te verduidelijken en een gemeenschappelijke basis te vinden voor bilaterale samenwerkingsinitiatieven of voor multilaterale actie op de gebieden die in deze overeenkomst zijn vastgesteld, en op andere gebieden die in overleg tussen beide partijen daaraan kunnen worden toegevoegd.
3. De partijen gaan, wanneer dat nodig is, specifieke dialogen aan op bepaalde gebieden, zoals onderling overeengekomen.

Artikel 5

Mensenrechten

Binnen het kader van de omvattende politieke dialoog komen de partijen overeen een mensenrechtendialoog op te zetten, met als doel de praktische samenwerking tussen de partijen zowel op multilateraal als op bilateraal niveau te bevorderen. De agenda voor elke dialoogsessie wordt door de partijen overeengekomen, is de weerspiegeling van hun respectieve belangstelling en beoogt op een evenwichtige manier burgerrechten en politieke rechten, en economische, sociale en culturele rechten aan te pakken.

Artikel 6

Illegale handel in handvuurwapens en lichte wapens en andere conventionele wapens

1. De partijen erkennen dat de illegale productie en overdracht van en de illegale handel in handvuurwapens en lichte wapens en munitie daarvoor, alsmede buitensporige accumulatie, slecht beheer, inadequaate beveiligde voorraden en ongecontroleerde verspreiding ervan een ernstige bedreiging voor de vrede en de internationale veiligheid blijven vormen.

2. De partijen komen overeen hun verplichtingen en verbintenissen op dit gebied uit hoofde van de toepasselijke internationale overeenkomsten en resoluties van de Verenigde Naties, alsook andere internationale instrumenten volledig na te komen en ten uitvoer te leggen, binnen het erkende kader van het actieprogramma van de Verenigde Naties ter voorkoming, bestrijding en uitbanning van alle illegale handel in handvuurwapens en lichte wapens in al zijn aspecten.
3. De partijen bevestigen opnieuw het inherente recht op zelfverdediging uit hoofde van artikel 51 van het VN-Handvest; voorts bevestigen zij opnieuw het recht van elke staat om handvuurwapens en lichte wapens aan te maken, in te voeren en in bezit te houden met het oog op doeleinden van defensie en nationale veiligheid, alsook de capaciteit voor deelname aan vredeshandhavende operaties overeenkomstig het VN-Handvest en op basis van het besluit van elke der partijen.
4. De partijen erkennen het belang van internecontrolesystemen voor de overdracht van conventionele wapens overeenkomstig de in lid 2 bedoelde internationale instrumenten. De partijen erkennen het belang van de toepassing van dergelijke controles op een verantwoorde manier, als bijdrage tot de internationale en regionale vrede, veiligheid en stabiliteit, tot het terugdringen van menselijk leed en ter voorkoming van illegale handel in conventionele wapens of hun verspreiding onder niet-geautoriseerde ontvangers.
5. De partijen komen voorts overeen samen te werken op bilateraal, regionaal en internationaal niveau en de coördinatie, complementariteit en synergie te verzekeren in hun inspanningen voor passende wet- en regelgeving en procedures voor doeltreffende controle van de productie, uitvoer, invoer, overdracht of heroverdracht van handvuurwapens en lichte wapens en andere conventionele wapens en voor de preventie, bestrijding en uitbanning van de illegale wapenhandel, waardoor wordt bijgedragen tot het behoud van de internationale vrede en veiligheid. De partijen komen overeen een regelmatige politieke dialoog in te stellen om deze initiatieven te begeleiden en te consolideren, rekening houdend met de aard, de reikwijdte en de omvang van de illegale wapenhandel voor elke partij.

Artikel 7

Ontwapening en non-proliferatie van massavernietigingswapens

1. De partijen bevestigen opnieuw hun verbintenis tot algemene en volledige ontwapening en zijn van oordeel dat de proliferatie van nucleaire, chemische en biologische wapens en overbrengingsmiddelen daarvoor, onder zowel overheids- als niet-overheidsactoren, een van de ernstigste bedreigingen voor de internationale vrede, stabiliteit en veiligheid vormt.
2. De partijen nemen nota van de uitroeping van Latijns-Amerika en het Caribisch gebied tot zone van vrede, hetgeen inhoudt dat de staten van die regio nucleaire ontwapening voorstaan, alsook de status van Latijns-Amerika en het Caribisch gebied als kernwapenvrije zone.
3. De partijen komen overeen samen te werken aan en bij te dragen tot internationale inspanningen voor ontwapening, non-proliferatie van massavernietigingswapens in al haar aspecten, alsook de overbrengingsmiddelen daarvoor, en nationale wapenexportcontroles, door de volledige naleving en uitvoering op nationaal niveau van hun bestaande verplichtingen op grond van de ontwapenings- en non-proliferatieverdragen en -overeenkomsten en andere internationale verplichtingen die van toepassing zijn op de partijen, alsook op grond van de beginselen en normen van het internationaal recht.
4. De partijen komen overeen dat deze bepaling een essentieel element van deze overeenkomst vormt.
5. De partijen komen voorts overeen van gedachten te wisselen en samen te werken met het oog op de mogelijke toekomstige ondertekening of ratificatie van of toetreding tot, als passend, relevante internationale instrumenten en de instrumenten waarbij zij partij zijn, ten volle uit te voeren en na te leven.
6. De partijen komen overeen een regelmatige politieke dialoog in te stellen ter begeleiding van hun samenwerking op dit vlak.

Artikel 8

Strijd tegen het terrorisme in al zijn vormen en uitingen

1. De partijen bevestigen opnieuw het belang van de voorkoming en bestrijding van terrorisme in al zijn vormen en uitingen en komen overeen samen te werken aan de uitwisseling van ervaringen en informatie, met volledige eerbiediging van de beginselen van het VN-Handvest, de rechtsstaat en het internationaal recht, met inbegrip van de internationale mensenrechtenwetgeving en het humanitair recht, rekening houdend met de mondiale strategie voor terrorismebestrijding van de Verenigde Naties, die is vervat in Resolutie 60/288 van de Algemene Vergadering van de VN van 8 september 2006, en de geregelde herzieningen daarvan.

2. De partijen doen dit in het bijzonder:

- a) in het kader van de uitvoering van de relevante VN-resoluties en de ratificatie en tenuitvoerlegging van de universele rechtsinstrumenten tegen terrorisme en andere rechtsinstrumenten die relevant zijn voor de partijen;
- b) door samen te werken aan de uitwisseling van informatie over terroristische groeperingen en de netwerken die hen ondersteunen, overeenkomstig het nationale en internationale recht;
- c) door samen te werken aan de uitwisseling van gedachten over middelen, methoden en optimale werkwijzen voor de bestrijding van terrorisme en het aanzetten tot terroristische daden, met inbegrip van technische aspecten en opleiding in verband met de preventie van terrorisme;
- d) door samen te werken met het oog op een internationale consensus over de strijd tegen terrorisme en terrorismefinanciering en het normatieve kader daarvoor, en om zo spoedig mogelijk te streven naar een akkoord over het Alomvattend Verdrag betreffende internationaal terrorisme als aanvulling bij de bestaande VN- en andere toepasselijke internationale instrumenten voor terrorismebestrijding waarbij zij partij zijn;
- e) door de samenwerking tussen de lidstaten van de VN te bevorderen voor een doeltreffende tenuitvoerlegging van de mondiale strategie voor terrorismebestrijding van de Verenigde Naties in haar geheel, met alle passende middelen.

Artikel 9

Ernstige misdrijven waarmee de internationale gemeenschap wordt geconfronteerd

1. De partijen bevestigen opnieuw dat de ernstigste misdrijven waarmee de internationale gemeenschap wordt geconfronteerd, niet ongestraft mogen blijven en dat de vervolging ervan moet worden gewaarborgd door maatregelen op nationaal en waar nodig internationaal niveau, onder meer door het Internationaal Strafhof.
2. De partijen herhalen het belang van samenwerking met de respectieve rechterlijke instanties overeenkomstig de respectieve wetgeving van de partijen en de toepasselijke internationale verplichtingen.
3. De partijen komen overeen dat de doelstellingen en beginselen van het VN-Handvest en het internationaal recht essentieel zijn voor een doeltreffende en billijke internationale rechtspraak in strafzaken, aanvullend bij de nationale rechtssystemen.
4. De partijen komen overeen samen te werken voor een versterking van het rechtskader dat is gericht op de voorkoming en bestrafing van de meest ernstige misdrijven waarmee de internationale gemeenschap wordt geconfronteerd, onder meer door de uitwisseling van ervaringen en capaciteitsopbouw op wederzijds overeengekomen gebieden.

Artikel 10

Eenzijdige dwangmaatregelen

1. De partijen wisselen van gedachten over eenzijdige dwangmaatregelen met extraterritoriale gevolgen die in strijd zijn met het internationaal recht en met de algemeen aanvaarde voorschriften voor de internationale handel, waardoor beide partijen worden getroffen en die worden gebruikt als een politieke en economisch drukmiddel tegen staten en de soevereiniteit van andere staten aantasten.
2. De partijen houden een regelmatige dialoog over de toepassing van dergelijke maatregelen en over de voorkoming en verzachting van de gevolgen ervan.

Artikel 11

Bestrijding van mensenhandel en migrantensmokkel

1. Met het oog op het vaststellen van gebieden en manieren van aanpak voor gezamenlijke actie wisselen de partijen inzichten uit over de preventie en de bestrijding van migrantensmokkel en mensenhandel in al zijn vormen en over de bescherming van de slachtoffers overeenkomstig het VN-Handvest en de relevante internationale instrumenten, meer bepaald het Verdrag van de Verenigde Naties ter bestrijding van de grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit, het protocol inzake de voorkoming, bestrijding en bestrafing van de handel in mensen, met name vrouwen en kinderen, en het protocol tegen de smokkel van migranten over land, over zee en door de lucht, alsook het mondiale actieplan van de VN ter bestrijding van mensenhandel, dat bij Resolutie 64/293 door de Algemene Vergadering van de VN is aangenomen.

2. De partijen richten zich in het bijzonder op het volgende:

- a) de bevordering van wetgeving en beleidsmaatregelen die overeenstemmen met de bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties ter bestrijding van de grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit, het protocol inzake de voorkoming, bestrijding en bestraffing van de handel in mensen, met name vrouwen en kinderen, en het protocol tegen de smokkel van migranten over land, over zee en door de lucht;
- b) optimale werkwijzen en activiteiten die dienstig zijn voor de identificatie, arrestatie en berechting van criminele netwerken van migrantensmokkel en mensenhandel en voor steunverlening aan de slachtoffers van dergelijke misdrijven.

Artikel 12

Bestrijding van de productie, smokkel en consumptie van drugs

1. De partijen bevestigen opnieuw het belang van de uitwisseling van inzichten en optimale werkwijzen voor het vaststellen van gebieden en manieren van aanpak voor gezamenlijke actie ter voorkoming en bestrijding van de productie, de smokkel en de consumptie van verboden stoffen in al hun varianten, met inbegrip van nieuwe psychotrope stoffen, overeenkomstig het VN-Handvest en de relevante internationale instrumenten, meer bepaald de drie voornaamste drugsbestrijdingsverdragen van de VN van 1961, 1971 en 1988, de politieke verklaring en de verklaring inzake richtsnoeren om de vraag naar drugs te verminderen die in juni 1998 zijn aangenomen door de speciale zitting inzake drugs van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, de politieke verklaring en het actieplan die zijn aangenomen op de bijeenkomst op hoog niveau van de 52e zitting van de VN-commissie verdovende middelen in maart 2009 en het op de bijzondere zitting in april 2016 van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties over de mondiale drugsproblematiek vastgestelde slotdocument.

2. De partijen streven ook naar samenwerking met andere landen om de productie en de handel van verboden stoffen terug te dringen, in volledige overeenstemming met het internationaal recht, de soevereiniteit van de staten en het beginsel van gezamenlijke en gedeelde verantwoordelijkheid.

Artikel 13

Bestrijding van rassendiscriminatie, xenofobie en daarmee verband houdende intolerantie

1. De partijen verbinden zich tot de mondiale bestrijding van racisme, rassendiscriminatie, xenofobie en daarmee verband houdende intolerantie, onder meer door de algemene ratificatie en tenuitvoerlegging van het Internationaal Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie.

2. In dit verband wisselen de partijen optimale werkwijzen uit over strategieën en beleidsmaatregelen ter bevordering van de strijd tegen rassendiscriminatie, xenofobie en daarmee verband houdende intolerantie, meer bepaald in verband met de uitvoering van de verklaring en het actieprogramma van Durban in het grondgebied van de partijen en wereldwijd.

3. De partijen wisselen tevens inzichten uit over de meest doeltreffende manier om het internationale decennium voor mensen van Afrikaanse afkomst van de Verenigde Naties (2015 tot 2024) ten uitvoer te leggen.

4. De partijen onderzoeken de mogelijkheid om actie te ondernemen om rassendiscriminatie te bestrijden in het kader van de Verenigde Naties en andere fora.

Artikel 14

Duurzame ontwikkeling

1. De partijen verwelkomen de agenda voor duurzame ontwikkeling 2030 en de doelstellingen voor duurzame ontwikkeling die door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties zijn vastgesteld en verbinden zich ertoe te streven naar de verwezenlijking ervan op nationaal en internationaal vlak.

2. De partijen zijn het eens over het belang van de uitbanning van armoede in al haar vormen en van de verwezenlijking van duurzame ontwikkeling in de economische, sociale en milieudimensie op een evenwichtige en geïntegreerde manier. Hiertoe bevestigen de partijen opnieuw hun engagement om de agenda voor duurzame ontwikkeling 2030 uit te voeren overeenkomstig hun respectieve capaciteiten en omstandigheden.

3. De partijen erkennen dat alle 17 doelstellingen voor duurzame ontwikkeling van de agenda voor duurzame ontwikkeling 2030 moeten worden uitgevoerd om op succesvolle manier duurzame ontwikkeling te bereiken. Zij komen overeen inzichten uit te wisselen over de beste manieren van samenwerking voor de verwezenlijking van de doelstellingen voor duurzame ontwikkeling, onder meer door:

- a) de bevordering van de uitbanning van armoede, honger, ongeletterdheid en ziekten, en de verzekering van aanhoudende, inclusieve en duurzame economische groei voor allen;
- b) prioriteit te geven aan de gezamenlijke oplossing van alle milieuproblemen, met inbegrip van klimaatverandering, en de bevordering van duurzaam beheer en gebruik van water, zeeën en ecosystemen aan land;
- c) de samenwerking voor de versterking van de positie van vrouwen, het terugdringen van de ongelijkheid tussen en binnen landen, gemakkelijker toegang tot justitie voor allen en het opzetten van verantwoordelijke, doeltreffende en inclusieve instellingen op alle niveaus.

4. De partijen komen overeen een specifieke dialoog op te zetten over de agenda voor duurzame ontwikkeling 2030 om middelen te vinden om de praktische onderlinge samenwerking te verbeteren binnen het algemene kader van de politieke dialoog. De agenda voor elke dialoogsessie wordt tussen de partijen overeengekomen.

5. De partijen verbinden zich tot een versterking van het mondiale partnerschap voor ontwikkeling, door de samenhang van het beleid op alle niveaus te bevorderen en een omvattende vernieuwende aanpak te ontwikkelen voor het mobiliseren en doeltreffend gebruikmaken van alle beschikbare openbare, particuliere, nationale en internationale hulpmiddelen zoals uiteengezet in het actieprogramma inzake ontwikkelingsfinanciering van Addis Abeba.

6. De partijen erkennen de noodzaak om de agenda voor duurzame ontwikkeling 2030 en het actieprogramma inzake ontwikkelingsfinanciering van Addis Abeba regelmatig op mondiaal niveau te volgen en te herzien in het kader van het politiek forum op hoog niveau van de VN inzake duurzame ontwikkeling, met inbegrip van de middelen voor tenuitvoerlegging, als passend, op nationaal en regionaal niveau.

7. De partijen bevestigen opnieuw de noodzaak dat alle ontwikkelde landen 0,7 % van hun bni reserveren voor officiële ontwikkelingshulp, en dat alle opkomende economieën en hogere middeninkomenslanden doelstellingen vastleggen om hun aandeel in de internationale overheidsfinanciering op te voeren.

DEEL III

DIALOOG OVER SAMENWERKING EN SECTORAAL BELEID

TITEL I

Algemene bepalingen

Artikel 15

Doelstellingen

1. De algemene doelstelling van de dialoog over samenwerking en sectoraal beleid in het kader van deze overeenkomst is de bilaterale betrekkingen tussen de Europese Unie en Cuba te versterken door het faciliteren van middelen mechanismen, instrumenten en procedures.

2. De partijen komen overeen:

- a) samenwerkingsacties ten uitvoer te leggen die een aanvulling zijn op de inspanningen van Cuba voor economische en sociale duurzame ontwikkeling, op die gebieden die als prioriteit zijn aangemerkt in de titels I tot en met VI van dit deel;
- b) inclusieve duurzame ontwikkeling te bevorderen door de wederzijdse ondersteuning van economische groei, het scheppen van banen, sociale cohesie en bescherming en milieubescherming te stimuleren;
- c) bij te dragen tot het verwezenlijken van de doelstellingen van de agenda voor duurzame ontwikkeling 2030 via doeltreffende samenwerkingsacties;
- d) wederzijds vertrouwen te bevorderen via regelmatige uitwisselingen van inzichten en de vaststelling van gebieden voor samenwerking inzake mondiale kwesties die voor beide partijen van belang zijn.

*Artikel 16***Beginnelsen**

1. De samenwerking dient ter ondersteuning van en aanvulling op de inspanningen van de partijen voor het uitvoeren van de prioriteiten die zijn vastgesteld in hun eigen ontwikkelingsbeleid en -strategieën.
2. De samenwerking is het resultaat van een dialoog tussen de partijen.
3. De samenwerkingsactiviteiten worden ontplooid op zowel bilateraal als regionaal niveau op een wederzijds complementaire wijze teneinde de in deze overeenkomst opgenomen doelstellingen te ondersteunen.
4. De partijen bevorderen de deelname van alle relevante actoren aan hun ontwikkelingsbeleid en samenwerking zoals in deze overeenkomst bepaald.
5. De partijen vergroten de doelmatigheid van hun samenwerking door binnen wederzijds overeengekomen kaders te opereren, rekening houdend met multilateraal overeengekomen internationale verbintenissen. Zij bevorderen harmonisatie, afstemming en coördinatie tussen donoren, en het vervullen van alle wederzijdse verplichtingen die verband houden met de verwezenlijking van de samenwerkingsactiviteiten.
6. De partijen komen overeen om rekening te houden met de verschillende niveaus van ontwikkeling bij de opzet van de samenwerkingsactiviteiten.
7. De partijen komen overeen een transparant en verantwoordelijk beheer van de voor de overeengekomen acties vrijgemaakte financiële middelen te garanderen.
8. De partijen komen overeen dat de samenwerking uit hoofde van deze overeenkomst verloopt volgens hun respectieve procedures.
9. De samenwerking beoogt het bereiken van duurzame ontwikkeling en de uitbreiding van nationale, regionale en lokale capaciteit om duurzaamheid op de lange termijn te bewerkstelligen.
10. Bij de samenwerking wordt met alle horizontale kwesties rekening gehouden.

*Artikel 17***Dialoog inzake sectoraal beleid**

1. De partijen streven naar het opzetten van een sectorale dialoog op gebieden van wederzijds belang. Deze dialoog kan het volgende omvatten:
 - a) uitwisseling van informatie over de formulering en planning van het beleid in de betrokken sectoren;
 - b) uitwisseling van inzichten over de afstemming van het wettelijke kader van de partijen op de internationale voorschriften en normen, en de tenuitvoerlegging van dergelijke voorschriften en normen;
 - c) uitwisseling van optimale werkwijzen met betrekking tot de formulering van sectoraal beleid, beleidscoördinatie en -beheer of specifieke sectorale problemen.
2. De partijen streven ernaar hun sectorale beleidsdialoog te onderbouwen met concrete samenwerkingsmaatregelen waar dat mogelijk is.

*Artikel 18***Modaliteiten en procedures voor samenwerking**

1. De partijen komen overeen hun samenwerking te ontwikkelen overeenkomstig de volgende modaliteiten en procedures:
 - a) technische en financiële steun, dialoog en uitwisseling van inzichten en informatie als middel om bij te dragen tot de uitvoering van de doelstellingen van de overeenkomst;
 - b) de ontwikkeling van bilaterale samenwerking op basis van overeengekomen prioriteiten waarmee de ontwikkelingsstrategieën en -beleidsmaatregelen van Cuba worden bevorderd en aangevuld;
 - c) de bevordering van de deelname van Cuba aan de programma's voor regionale samenwerking van de EU;

- d) de bevordering van de deelname van Cuba aan de programma's voor thematische samenwerking van de EU;
 - e) de bevordering van de deelname van Cuba als geassocieerde partner aan de kaderprogramma's van de EU;
 - f) de bevordering van samenwerking op gebieden van wederzijds belang tussen de partijen en derde landen;
 - g) de bevordering van innovatieve samenwerking en financieringsmodaliteiten en -instrumenten voor een doeltreffender samenwerking;
 - h) de verdere exploratie van praktische mogelijkheden voor samenwerking in hun wederzijds belang.
2. De Europese Unie stelt Cuba in kennis van nieuwe mechanismen en instrumenten waarvoor Cuba eventueel in aanmerking komt.
3. Humanitaire steun van de EU wordt verstrekt op basis van gezamenlijk vastgestelde behoeften en overeenkomstig de humanitaire beginselen, volgend op natuurrampen of andere rampen.
4. De partijen stellen gezamenlijk praktische responsprocedures op om de doeltreffendheid en doelmatigheid van de samenwerking te garanderen. Dergelijke praktische procedures kunnen waar passend omvatten het opzetten van een coördinatiecomité dat regelmatig bijeenkomt om systematisch alle samenwerkingsacties te plannen, te coördineren en te controleren, alsook informatie- en communicatieactiviteiten om de bekendheid van de EU-steun voor de acties te verhogen.
5. Via zijn bevoegde gedelegeerde entiteiten neemt Cuba het volgende voor zijn rekening:
- a) alle invoerprocedures, vrij van douanekosten en heffingen, voor de goederen en hulpmiddelen met betrekking tot de samenwerkingsacties;
 - b) het beheer, tezamen met de gezondheids- en landbouwautoriteiten, van de sanitaire, veterinaire en fytosanitaire controles, waar nodig; alsmede
 - c) de volledige migratieprocedures voor personeel dat naar Cuba reist met het oog op de overeengekomen samenwerkingsacties, alsook de procedures in verband met andere vergunningen voor tijdelijke werkzaamheid en verblijf voor buitenlands personeel dat tijdelijk op Cuba werkzaam is.

Artikel 19

Actoren van de samenwerking

De partijen komen overeen de samenwerking te laten uitvoeren door diverse maatschappelijke actoren, overeenkomstig hun relevante procedures, met inbegrip van:

- a) instellingen van de Cubaanse overheid of overheidsorganen die door deze instellingen zijn aangewezen;
- b) lokale autoriteiten op diverse niveaus;
- c) internationale organisaties en hun agentschappen;
- d) de ontwikkelingsagentschappen van de lidstaten van de Europese Unie; alsmede
- e) het maatschappelijk middenveld, met inbegrip van wetenschappelijke, technische, culturele, artistieke, sportieve, op vriendschap en solidariteit gerichte verenigingen, sociale organisaties, vakbonden en coöperaties.

Artikel 20

Sectoren voor samenwerking

1. De partijen komen overeen in de eerste plaats samen te werken op het gebied van de sectoren die zijn genoemd in titels I tot en met VI van dit deel.
2. De partijen komen overeen dat de vast te stellen samenwerkingsacties als horizontale en strategische vectoren voor ontwikkeling het volgende dienen te omvatten:
 - a) duurzame ontwikkeling;
 - b) mensenrechten en goed bestuur;
 - c) milieuduurzaamheid;

- d) rampenpreventie;
- e) het genderperspectief;
- f) personen in een kwetsbare positie;
- g) nationale capaciteitsopbouw, en
- h) kennisbeheer.

Artikel 21

Middelen voor samenwerking en bescherming van de financiële belangen van de partijen

1. De partijen komen overeen de nodige middelen, waaronder financiële middelen, beschikbaar te stellen om de samenwerkingsdoelstellingen van deze overeenkomst te realiseren, voor zover hun respectieve middelen en regelgeving hiertoe de mogelijkheid bieden.
2. De partijen voeren de financiële steun uit volgens de beginselen van gezond financieel beheer en werken samen om hun financiële belangen te beschermen. De partijen nemen doeltreffende maatregelen om fraude, corruptie en andere illegale activiteiten te voorkomen en te bestrijden, onder andere door middel van wederzijdse bestuurlijke en juridische bijstand op de terreinen waarop deze overeenkomst van toepassing is. Elke andere overeenkomst of elk ander financieringsinstrument dat tussen de partijen moet worden gesloten of overeengekomen, moet specifieke financiële samenwerkingsclausules inzake gecoördineerde controleacties bevatten, zoals controles ter plaatse, inspecties en antifraudemaatregelen, zoals die van het Europees Bureau voor fraudebestrijding en de auditeur-generaal van de Republiek Cuba.

TITEL II

Democratie, mensenrechten en goed bestuur

Artikel 22

Democratie en mensenrechten

1. In de wetenschap dat regeringen primair verantwoordelijk zijn voor de bescherming en de bevordering van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden, met oog voor het belang van nationale en regionale eigenheden en diverse historische, culturele en religieuze achtergronden, en rekening houdend met de verplichting om alle mensenrechten en fundamentele vrijheden te beschermen ongeacht de politieke, economische en culturele systemen, komen de partijen overeen samen te werken op het gebied van democratie en de mensenrechten.
2. De partijen erkennen dat democratie is gebaseerd op de vrij geuite wil van de burgers om zelf hun politieke, economische, sociale en culturele systemen en hun volle deelname aan alle aspecten van het leven te bepalen.
3. De partijen komen overeen samen te werken voor een versterking van de democratie en hun capaciteit om de beginselen en praktijken van de democratie en de mensenrechten, met inbegrip van de rechten van minderheden, ten uitvoer te leggen.
4. De samenwerking kan onder meer activiteiten omvatten die door de partijen gezamenlijk worden overeengekomen, met als doel:
 - a) respect en handhaving van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en bevordering en bescherming van burgerrechten, politieke, economische, sociale en culturele rechten voor iedereen;
 - b) wereldwijde aanpak van de mensenrechten op een billijke en eerlijke manier, op gelijke voet en met dezelfde nadruk, waarbij wordt erkend dat alle mensenrechten universeel, ondeelbaar en onderling afhankelijk en gerelateerd zijn;
 - c) doeltreffende uitvoering van de internationale mensenrechteninstrumenten en facultatieve protocollen die toepasselijk zijn voor elke partij, alsook van de aanbevelingen die uitgaan van de mensenrechtenorganen van de Verenigde Naties en die door de partijen worden aanvaard;

- d) integratie van de bevordering en bescherming van mensenrechten in nationale beleidslijnen en ontwikkelingsplannen;
- e) bevordering van voorlichting en onderwijs op het vlak van mensenrechten, democratie en vrede;
- f) versterking van de democratische en aan mensenrechten gerelateerde instellingen, alsmede de wettelijke en institutionele kaders voor de bevordering en bescherming van mensenrechten;
- g) ontwikkeling van gezamenlijke initiatieven van wederzijds belang in het kader van relevante multilaterale fora.

Artikel 23

Goed bestuur

1. De partijen komen overeen dat samenwerking op het gebied van goed bestuur wordt gebaseerd op strikt respect van de beginselen van het VN-Handvest en het internationaal recht.
2. De samenwerking kan onder meer activiteiten omvatten die door de partijen gezamenlijk worden overeengekomen, met als doel:
 - a) respect voor de rechtsstaat;
 - b) bevordering van transparante, verantwoordelijke, efficiënte, stabiele en democratische instellingen;
 - c) uitwisseling van ervaringen en capaciteitsopbouw inzake juridische kwesties en gerechtelijke capaciteit;
 - d) uitwisseling van informatie inzake wettelijke systemen en wetgeving;
 - e) bevordering van uitwisselingen van optimale werkwijzen inzake goed bestuur, verantwoordingsplicht en transparant beheer op alle niveaus;
 - f) samenwerking voor meer inclusieve politieke processen waarin alle burgers daadwerkelijk kunnen participeren.

Artikel 24

Versterking van de instellingen en de rechtsstaat

De partijen schenken bijzondere aandacht aan de consolidering van de rechtsstaat, met inbegrip van de toegang tot justitie en een billijke rechtsgang, en de versterking van de instellingen op alle niveaus op het gebied van rechtshandhaving en rechtsbedeling.

Artikel 25

Modernisering van de overheidsdiensten

De partijen komen overeen om met het oog op de modernisering van de overheidsdiensten onder meer samen te werken op de volgende gebieden:

- a) de verbetering van de organisatorische doelmatigheid;
- b) de verbetering van de effectiviteit van de dienstverlening door de instellingen;
- c) de verbetering van de transparantie van en het afleggen van verantwoording over het beheer van de overheidsfinanciën;
- d) de uitwisseling van ervaringen met het oog op de verbetering van het wettelijke en institutionele kader;
- e) capaciteitsopbouw voor onder meer beleidsvorming, uitvoering en evaluatie van het beleid met betrekking tot openbare dienstverlening, e-overheid, en corruptiebestrijding;
- f) de uitwisseling van inzichten en optimale werkwijzen inzake het beheer van de overheidsfinanciën;
- g) de versterking van de decentralisatieprocessen overeenkomstig hun nationale economische en socialeontwikkelingsstrategieën.

*Artikel 26***Preventie en oplossing van conflicten**

1. De partijen komen overeen ervaringen en optimale werkwijzen uit te wisselen in verband met de preventie en oplossing van conflicten op basis van een gemeenschappelijk begrip van de manier om onderliggende oorzaken van conflicten aan te pakken.
2. De samenwerking inzake de preventie en oplossing van conflicten beoogt de capaciteit om conflicten op te lossen te versterken en kan onder meer steun omvatten voor bemiddelings-, onderhandelings- en verzoeningsprocessen en bredere inspanningen om vertrouwen en vredesopbouw op regionaal en internationaal niveau te bevorderen.

*TITEL III***Bevordering van justitie, veiligheid van de burger en migratie***Artikel 27***Bescherming van persoonsgegevens**

1. De partijen komen overeen samen te werken om een hoog niveau van bescherming van persoonsgegevens te waarborgen overeenkomstig multilateraal overeengekomen normen en andere internationale rechtsinstrumenten en praktijken.
2. De samenwerking inzake de bescherming van persoonsgegevens kan onder meer capaciteitsopbouw, technische bijstand en de uitwisseling van informatie omvatten, als onderling overeengekomen tussen de partijen.

*Artikel 28***Drugs**

1. De partijen werken samen om een omvattende, geïntegreerde en evenwichtige aanpak te garanderen voor drugspreventie en het aanpakken van het wereldwijde drugsprobleem door doeltreffende actie en coördinatie tussen de bevoegde autoriteiten, meer bepaald op het gebied van gezondheidszorg, onderwijs, rechtshandhaving, douane, sociale zaken, justitie en binnenlandse zaken, met als doel de productie van drugs te elimineren of te beperken en de levering en smokkel van, de vraag naar en het bezit van drugs overeenkomstig de binnenlandse wetgeving en met respect voor de mensenrechten terug te dringen. Dergelijke samenwerking beoogt tevens de effecten van drugs te verzachten, de slachtoffers bij te staan door het verstrekken van niet-discriminerende verzorging, de productie en het gebruik van nieuwe psychotrope stoffen aan te pakken, en op een meer doeltreffende manier misbruik te voorkomen van drugsprecursoren die worden gebruikt voor het onwettig aanmaken van narcotische drugs en psychotrope stoffen.
2. De partijen spreken af hoe zij zullen samenwerken om deze doelstellingen te verwezenlijken. De activiteiten worden gebaseerd op gezamenlijk overeengekomen beginselen overeenkomstig de relevante internationale verdragen, meer bepaald de drie voornaamste drugsbestrijdingsverdragen van de VN van 1961, 1971 en 1988, de politieke verklaring en de verklaring inzake richtsnoeren om de vraag naar drugs te verminderen die in juni 1998 zijn aangenomen door de speciale zitting inzake drugs van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, de politieke verklaring en het actieplan die zijn aangenomen op de bijeenkomst op hoog niveau van de 52e zitting van de VN-commissie verdovende middelen in maart 2009 en het op de bijzondere zitting in april 2016 van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties over de mondiale drugsproblematiek vastgestelde slotdocument.
3. Behoudens de overige samenwerkingsmechanismen, komen de partijen overeen dat op interregionaal niveau het coördinatie- en samenwerkingsmechanisme inzake drugs dat door de Europese Unie en Latijns-Amerika en het Caribisch gebied is ingesteld, ook voor dit doel wordt gebruikt, en dat zij samenwerken om de efficiëntie hiervan te vergroten.
4. De partijen komen verder overeen samen te werken in de strijd tegen criminaliteit in verband met drugshandel, door middel van betere coördinatie met de relevante internationale organen en instellingen, onder meer op het gebied van politie en gerechtelijke samenwerking.
5. De partijen wisselen ervaringen uit op gebieden als beleids-, wetgevende en institutionele ontwikkeling, opleiding van personeel, druggerelateerd onderzoek, preventie, behandeling, rehabilitatie en sociale reïntegratie van druggebruikers, met als doel de negatieve gevolgen van de mondiale drugsproblematiek voor de volksgezondheid en de maatschappij te beperken.

*Artikel 29***Witwassen**

1. De partijen komen overeen samen te werken voor de preventie en de bestrijding van het gebruik van hun financiële systemen, instellingen en aangewezen niet-financiële ondernemingen en beroepen voor het witwassen van de inkomsten van criminele activiteiten, zoals drugshandel en corruptie, en voor het financieren van terrorisme.
2. De partijen stemmen ermee in optimale werkwijzen, deskundigheid, initiatieven voor capaciteitsopbouw en opleiding als onderling overeengekomen uit te wisselen, betreffende technische en bestuurlijke bijstand gericht op de ontwikkeling en tenuitvoerlegging van regelingen en het doeltreffende functioneren van mechanismen om witwassen en de financiering van terrorisme tegen te gaan.
3. De samenwerking is gericht op:
 - a) uitwisseling van relevante informatie binnen de respectieve wettelijke kaders van de partijen;
 - b) de goedkeuring en de effectieve uitvoering van adequate normen om witwassen en de financiering van terrorisme te bestrijden, vergelijkbaar met die welke zijn goedgekeurd door de relevante internationale organen die op dit gebied actief zijn, zoals, waar passend, de Financial Action Task Force en de financiële actiegroep voor Latijns-Amerika.

*Artikel 30***Georganiseerde criminaliteit**

1. De partijen komen overeen samen te werken voor de preventie en bestrijding van georganiseerde criminaliteit, met inbegrip van grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit, en financiële criminaliteit. Daartoe zorgen zij voor de bevordering en uitwisseling van optimale werkwijzen en voor de toepassing van relevante overeengekomen internationale normen en instrumenten, zoals het Verdrag van de Verenigde Naties ter bestrijding van de grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit en de protocollen daarbij, en het Verdrag van de Verenigde Naties tegen corruptie.
2. De partijen komen tevens overeen samen te werken aan een betere veiligheid van burgers, met name door ondersteuning van veiligheidsbeleid en -strategieën. Deze samenwerking dient bij te dragen aan de preventie van criminaliteit en kan activiteiten omvatten zoals regionale samenwerkingsprojecten tussen politie en justitiële autoriteiten, opleidingsprogramma's, en uitwisseling van optimale werkwijzen voor het profileren van criminelen. Zij omvat verder onder meer gedachtewisselingen over wettelijke kaders, alsmede administratieve en technische bijstand gericht op de versterking van de institutionele en operationele mogelijkheden van rechtshandavingsinstanties en de uitwisseling van informatie en maatregelen ter versterking van de samenwerking inzake onderzoeken.

*Artikel 31***Corruptiebestrijding**

1. De partijen werken samen met het oog op de toepassing en bevordering van relevante internationale normen en instrumenten, zoals het Verdrag van de Verenigde Naties tegen corruptie.
2. De partijen werken met name samen aan het volgende:
 - a) de verbetering van de organisatorische doeltreffendheid en het waarborgen van transparant beheer van overheidsmiddelen en verantwoordingsplicht, met deelname van de respectieve instellingen die zijn opgezet voor de bestrijding van corruptie;
 - b) de uitwisseling van optimale werkwijzen ter versterking van de relevante instellingen, met inbegrip van rechtshandavingsinstanties en de rechterlijke macht;
 - c) de preventie van corruptie en omkoping in internationale transacties;
 - d) de evaluatie van de uitvoering van het beleid ter bestrijding van corruptie op lokaal, regionaal, nationaal en internationaal niveau binnen het kader van het herzieningsmechanisme voor de tenuitvoerlegging van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen corruptie;
 - e) de stimulering van acties ter bevordering van een cultuur van transparantie, wettelijkheid en een mentaliteitswijziging ten aanzien van corrupte praktijken;
 - f) de facilitering van maatregelen om tegoeden te identificeren en te recupereren, waarbij goede werkwijzen en capaciteitsopbouw worden bevorderd.

*Artikel 32***Illegale handel in handvuurwapens en lichte wapens**

1. De partijen komen overeen samen te werken voor de preventie en de bestrijding van illegale handel in handvuurwapens en lichte wapens, ook onderdelen, componenten en munitie daarvoor, door uitvoering te geven aan het erkende kader van het actieprogramma van de VN ter voorkoming, bestrijding en uitbanning van alle illegale handel in handvuurwapens en lichte wapens in al zijn aspecten. In deze context komen zij overeen samen te werken om ervaringen en opleiding uit te wisselen tussen de bevoegde autoriteiten, met inbegrip van douane-, politie- en controleautoriteiten.
2. Zoals wordt gesteld in het in lid 1 genoemde het actieprogramma van de VN, bevestigen de partijen in dit verband onder meer opnieuw het inherente recht op individuele of collectieve zelfverdediging overeenkomstig artikel 51 van het VN-Handvest, alsook het recht van elke staat om handvuurwapens en lichte wapens aan te maken, in te voeren en in bezit te houden met het oog op doeleinden van defensie en veiligheid, alsook de capaciteit voor deelname aan vredes-handhavende operaties overeenkomstig het VN-Handvest en op basis van het besluit van elke der partijen.

*Artikel 33***Terrorismebestrijding**

1. De partijen werken samen inzake terrorismebestrijding voor de uitvoering van het kader en de normen die zijn overeengekomen in artikel 8.
2. De partijen werken ook samen om ervoor te zorgen dat personen die deelnemen aan het financieren, plannen, voorbereiden of plegen van terroristische daden of die terroristische daden ondersteunen, voor het gerecht worden gebracht. De partijen komen overeen dat de strijd tegen het terrorisme wordt gevoerd op basis van de naleving van de relevante resoluties van de Verenigde Naties, en eerbiediging van de soevereiniteit van de partijen, een eerlijke rechtsgang, de mensenrechten en fundamentele vrijheden.
3. De partijen komen overeen samen te werken aan de preventie en onderdrukking van terroristische daden door middel van politionele en justitiële samenwerking.
4. De partijen, die zich hebben verbonden tot de mondiale strategie voor terrorismebestrijding van de VN, moeten een evenwichtige tenuitvoerlegging daarvan bevorderen en overeenkomen op de meest doeltreffende manier de daarin vervatte acties te ondernemen, waar passend, om een einde te maken aan de dreiging van het terrorisme.
5. De partijen komen ook overeen samen te werken binnen het kader van de Verenigde Naties voor de voltooiing van de ontwerpovereenkomst voor een Alomvattend Verdrag betreffende internationaal terrorisme.

*Artikel 34***Migratie, mensenhandel en migrantensmokkel**

1. De samenwerking wordt voortgezet in het licht van overleg tussen de partijen over hun behoeften en standpunten en zij wordt ten uitvoer gelegd overeenkomstig de wettelijke kaders van de partijen. De samenwerking richt zich met name op:
 - a) de onderliggende oorzaken van migratie;
 - b) de ontwikkeling en tenuitvoerlegging van nationale wetgeving en praktijken in verband met internationale bescherming, overeenkomstig de beginselen en normen van het internationaal recht, met inbegrip van het beginsel van internationale bescherming in die gevallen waarin het van toepassing is;
 - c) de toelatingscriteria, alsmede de rechten en de status van toegelaten personen, de eerlijke behandeling en integratie van legale ingezetenen in de samenleving, onderwijs en opleiding van legale migranten en maatregelen tegen racisme en vreemdelingenhaat, en alle toepasselijke bepalingen met betrekking tot de mensenrechten van migranten;
 - d) de evaluatie van mechanismen en beleid om het overmaken van geld te vergemakkelijken;
 - e) de uitwisseling van inzichten en optimale werkwijzen en discussies over onderwerpen van gezamenlijk belang die verband houden met circulaire migratie en het voorkomen van braindrain;

- f) de uitwisseling van ervaringen en optimale werkwijzen, technische, technologische, operationele en gerechtelijke samenwerking, als passend en onderling overeengekomen, over kwesties in verband met de strijd tegen mensenhandel en migrantensmokkel, met inbegrip van het bestrijden van netwerken en criminele organisaties van handelaars en smokkelaars en met inbegrip van het bieden van bescherming en steun aan de slachtoffers van dergelijke misdrijven;
 - g) de humane, veilige en waardige repatriëring van personen die geen legale verblijfsvergunning hebben op het grondgebied van de andere partij, op grond van volledig respect voor de mensenrechten, alsmede de bevordering van vrijwillige terugkeer en de overname van dergelijke personen overeenkomstig lid 2;
 - h) de ondersteunende maatregelen gericht op duurzame reïntegratie van repatrianten.
2. In het kader van de samenwerking ter voorkoming en beperking van irreguliere migratie komen de partijen, onverminderd de noodzaak van de bescherming van slachtoffers van mensenhandel, eveneens het volgende overeen:
- a) hun vermeende onderdanen te identificeren en hun onderdanen die illegaal verblijven op het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van Cuba over te nemen binnen de tijdsspanne en overeenkomstig de normen en procedures die zijn vastgesteld bij de toepasselijke migratiewetgeving van de lidstaten van de Europese Unie of Cuba, op verzoek en zonder onnodige vertraging of verdere formaliteiten zodra de nationaliteit is vastgesteld;
 - b) hun over te nemen onderdanen te voorzien van passende identiteitsdocumenten tot dit doel.
3. De partijen komen overeen op verzoek en zo snel mogelijk te onderhandelen over een overeenkomst tot vaststelling van de specifieke verplichtingen voor de lidstaten van de Europese Unie en van Cuba inzake migratie, inclusief overname.

Artikel 35

Consulaire bescherming

Cuba stemt ermee in dat de diplomatieke en consulaire autoriteiten van elke vertegenwoordigde lidstaat van de Europese Unie bescherming bieden aan elke onderdaan van een andere lidstaat die niet over een permanente vertegenwoordiging beschikt die doeltreffende consulaire bescherming mogelijk maakt, op dezelfde voorwaarden als aan onderdanen van die lidstaat van de Europese Unie.

Artikel 36

Maatschappelijk middenveld

De partijen erkennen de mogelijke bijdrage van het maatschappelijk middenveld, waaronder ook universiteiten, denktanks en media, tot de verwezenlijking van de doelstellingen van deze overeenkomst. Zij komen overeen acties te steunen voor meer participatie van het maatschappelijk middenveld in de formulering en uitvoering van relevante ontwikkelingen en sectorale samenwerkingsactiviteiten, onder meer door capaciteitsopbouw.

TITEL IV

Sociale ontwikkeling en sociale cohesie

Artikel 37

Sociale ontwikkeling en sociale cohesie

1. In de wetenschap dat sociale ontwikkeling hand in hand moet gaan met economische ontwikkeling, komen de partijen overeen samen te werken voor een betere sociale cohesie door het terugdringen van armoede, onrecht, ongelijkheid en sociale uitsluiting, meer bepaald met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen van de agenda voor duurzame ontwikkeling 2030 en van de internationaal overeengekomen doelstelling om fatsoenlijk werk voor iedereen te bevorderen. Voor de verwezenlijking van deze doelstellingen stellen de partijen aanzienlijke financiële middelen beschikbaar, zowel uit samenwerkingsbudgetten als nationale middelen.
2. Daartoe werken de partijen samen aan de bevordering en de uitwisseling van optimale werkwijzen betreffende:
 - a) economische beleidsmaatregelen met een sociale visie gericht op een meer inclusieve samenleving met een betere verdeling van inkomsten teneinde de ongelijkheid en onrechtvaardigheid te verminderen;

- b) handels- en investeringsmaatregelen, rekening houdend met de koppeling tussen handel en duurzame ontwikkeling, eerlijke handel, de ontwikkeling van openbare en particuliere ondernemingen op het platteland en in de stad en hun representatieve organisaties, en maatschappelijk verantwoord ondernemen;
 - c) een rechtvaardig en gezond fiscaal beleid ten behoeve van een betere herverdeling van rijkdom en toereikende niveaus van sociale uitgaven;
 - d) efficiënte publieke sociale uitgaven gekoppeld aan duidelijk vastgestelde sociale doelstellingen, teneinde tot een meer resultaatgeoriënteerde benadering te komen;
 - e) de verbetering en consolidering van effectieve sociale beleidsmaatregelen en eerlijke toegang tot sociale diensten voor iedereen op tal van vlakken zoals onderwijs, gezondheid, voeding, water en riolering, huisvesting, justitie en sociale zekerheid;
 - f) werkgelegenheidsbeleid gericht op fatsoenlijk werk voor iedereen overeenkomstig internationale en nationale arbeidsnormen en het scheppen van economische kansen met speciale aandacht voor de armste en meest kwetsbare groepen en de meest achtergestelde gebieden;
 - g) meer inclusieve en omvattende socialebeschermingsregelingen met betrekking tot onder meer pensioenen, gezondheidszorg, ongevallen en werkloosheid, op basis van het solidariteitsbeginsel en het beginsel van niet-discriminatie;
 - h) strategieën en beleid ter bestrijding van vreemdelingenhaat en discriminatie onder meer op grond van geslacht, ras, geloof, afstamming of handicap;
 - i) specifiek beleid en programma's gericht op jongeren met het oog op hun volledige integratie in het economische, politieke en sociale leven.
3. De partijen komen overeen de uitwisseling van informatie en ervaringen te stimuleren op het gebied van de sociale-ontwikkelings- en cohesieaspecten van binnenlandse plannen of programma's.

Artikel 38

Werkgelegenheid en sociale bescherming

De partijen komen overeen samen te werken aan de bevordering van werkgelegenheid en sociale bescherming door middel van acties en programma's, die in het bijzonder gericht zijn op:

- a) fatsoenlijk werk voor iedereen;
- b) meer inclusieve en goed functionerende arbeidsmarkten;
- c) bredere dekking van sociale bescherming;
- d) bevordering van de sociale dialoog;
- e) naleving van de essentiële arbeidsnormen die zijn vastgesteld in de verdragen van de Internationale Arbeidsorganisatie;
- f) aanpakken van kwesties met betrekking tot de informele economie;
- g) speciale aandacht voor achterstandsgroepen en de strijd tegen discriminatie;
- h) het ontwikkelen van de kwaliteit van menselijke hulpbronnen door beter onderwijs en betere opleiding, met inbegrip van effectieve beroepsopleiding;
- i) de verbetering van de gezondheid en veiligheid op het werk, meer bepaald door de versterking van de arbeidsinspecties en steun voor verbetering op gezondheids- en veiligheidsvlak;
- j) het stimuleren van werkgelegenheidsschepping en ondernemerschap door versterking van het institutionele kader dat nodig is voor het opzetten van ondernemingen en het bevorderen van toegang tot kredieten.

Artikel 39

Onderwijs

1. De partijen komen overeen ervaringen en optimale werkwijzen uit te wisselen inzake de voortdurende ontwikkeling van het onderwijs op alle niveaus.

2. De partijen komen overeen dat de samenwerking steun biedt aan de ontwikkeling van menselijke hulpbronnen op alle niveaus van het onderwijs, meer bepaald op het niveau van het hoger onderwijs, met inbegrip van speciale behoeften. De partijen bevorderen de uitwisseling van studenten, onderzoekers en academici via de bestaande programma's en stimuleren capaciteitsontwikkeling met het oog op de modernisering van de systemen voor hoger onderwijs.

Artikel 40

Volksgezondheid

1. De partijen komen overeen samen te werken op gebieden van gezamenlijk belang met betrekking tot de gezondheidssector, meer speciaal wetenschappelijk onderzoek, het beheer van gezondheidssystemen, voeding, geneesmiddelen, preventieve geneeskunde, seksuele en reproductieve gezondheid, met inbegrip van de preventie en controle van overdraagbare ziekten zoals hiv/aids, niet-overdraagbare ziekten zoals kanker en hartkwalen, en andere belangrijke bedreigingen voor de gezondheid, zoals het zikavirus, het chikungunyavirus en het denguevirus. De partijen komen ook overeen samen te werken voor de bevordering van de tenuitvoerlegging van de internationale gezondheidsovereenkomsten waarbij zij partij zijn.

2. De partijen komen overeen speciale aandacht te hebben voor regionale acties en programma's op het gebied van de volksgezondheid.

Artikel 41

Consumentenbescherming

De partijen komen overeen samen te werken inzake consumentenbescherming met het oog op de bescherming van de volksgezondheid en de belangen van de consumenten.

Artikel 42

Cultuur en erfgoed

1. De partijen bevorderen de samenwerking op het gebied van cultuur, met inbegrip van cultureel erfgoed, met respect voor de verscheidenheid. Conform de respectieve wetgeving bevordert deze samenwerking het wederzijdse begrip en de interculturele dialoog, alsook evenwichtige culturele uitwisselingen en contacten met relevante actoren, met inbegrip van organisaties uit het maatschappelijk middenveld van beide partijen.

2. De partijen bevorderen samenwerking op het gebied van kunsten, literatuur en muziek, ook door de uitwisseling van ervaringen.

3. De samenwerking tussen de partijen geschiedt overeenkomstig de relevante nationale bepalingen inzake auteursrechten en andere bepalingen op cultureel vlak, alsook de internationale overeenkomsten waarbij zij partij zijn.

4. De partijen komen overeen de samenwerking te bevorderen op het gebied van de restauratie en het duurzame beheer van erfgoed. De samenwerking op dit gebied omvat tevens de waarborging en bevordering van natuurlijk en cultureel erfgoed (materieel en immaterieel), met inbegrip van het voorkomen van en optreden tegen illegale handel in cultureel erfgoed, overeenkomstig de relevante internationale instrumenten.

5. De partijen komen overeen de samenwerking in de audiovisuele en mediasector, met inbegrip van radio en pers, te bevorderen door middel van gezamenlijke initiatieven op het vlak van opleiding, alsmede audiovisuele ontwikkeling en productie- en distributieactiviteiten, onder andere op educatief en cultureel vlak.

6. De partijen stimuleren de coördinatie in het kader van de Unesco met het oog op bevordering van de culturele diversiteit, onder andere via overleg inzake de ratificatie en uitvoering van het Unesco-Verdrag betreffende de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen. De samenwerking omvat tevens de bevordering van culturele diversiteit.

*Artikel 43***Personen in een kwetsbare positie**

1. De partijen komen overeen dat bij de samenwerking ten gunste van kwetsbare personen prioriteit wordt gegeven aan maatregelen, met inbegrip van innovatieve beleidsmaatregelen en projecten, waarbij dergelijke kwetsbare personen worden betrokken. De samenwerking moet de menselijke ontwikkeling bevorderen, de levensvoorwaarden verbeteren en de volledige integratie van deze personen in de maatschappij stimuleren.
2. De samenwerking omvat de uitwisseling van ervaringen inzake de bescherming van de mensenrechten, de bevordering en uitvoering van beleid tot vrijwaring van de gelijke kansen van kwetsbare personen, het creëren van economische mogelijkheden, alsmede specifieke sociale beleidsmaatregelen gericht op de ontwikkeling van menselijke capaciteiten door middel van onderwijs en opleiding, toegang tot primaire sociale diensten, sociale veiligheidsnetten en justitie, waarbij bijzondere aandacht uitgaat naar onder meer personen met een handicap en hun families, kinderen en ouderen.

*Artikel 44***Genderperspectief**

1. De partijen komen overeen dat de samenwerking bijdraagt tot de versterking van beleidslijnen, programma's en mechanismen die de gelijkwaardige participatie en kansen van mannen en vrouwen in alle sectoren van het politieke, economische, maatschappelijke en culturele leven beogen te garanderen, verbeteren en verbreden, met name met het oog op de doelmatige uitvoering van het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen en de verklaring en het platform voor actie van Peking. Waar nodig worden positieve maatregelen ter ondersteuning van vrouwen getroffen.
2. De samenwerking bevordert de integratie van het genderperspectief op alle relevante terreinen van samenwerking, met inbegrip van overheidsbeleid en ontwikkelingsstrategieën en -acties, alsmede indicatoren om het effect daarvan te meten.
3. De samenwerking draagt tevens bij tot gelijke toegang van mannen en vrouwen tot alle diensten en middelen op basis waarvan zij hun fundamentele rechten volledig kunnen uitoefenen, zoals met betrekking tot onderwijs, gezondheid, beroepsopleiding, arbeidsmogelijkheden, politieke besluitvorming, bestuursstructuren en private ondernemingen.
4. Bijzondere aandacht gaat uit naar programma's die zijn gericht op de preventie en aanpak van alle vormen van geweld tegen vrouwen.

*Artikel 45***Jeugd**

1. De samenwerking tussen de partijen biedt steun aan alle relevante jeugdgerelateerde beleidsmaatregelen van beide partijen. Dit omvat steun aan opleiding en werkgelegenheid, gezinsbeleid en onderwijs, alsmede het bieden van arbeidsmogelijkheden aan jongeren, en het bevorderen van de uitwisseling van ervaringen inzake programma's voor de preventie van jeugdcriminaliteit en de reïntegratie in het economische en sociale leven.
2. De partijen komen overeen de actieve deelname van jongeren aan de samenleving te bevorderen, met inbegrip van de vormgeving van beleidsmaatregelen die bijdragen tot de ontwikkeling van jongeren en effect hebben op hun leven.
3. Beide partijen komen overeen de uitvoering van programma's te bevorderen voor meer samenwerking tussen jeugdorganisaties, met inbegrip van uitwisselingsprogramma's.

*Artikel 46***Ontwikkeling van lokale gemeenschappen**

1. De partijen komen overeen samen te werken voor de bevordering van duurzame ontwikkeling van lokale gemeenschappen, door geïntegreerde acties ter bevordering van initiatieven van de voornaamste actoren voor lokale economische ontwikkeling en van de absorptie van bestaande middelen op het niveau van de lokale gemeenschappen.

2. De samenwerking kan de volgende acties ondersteunen:
 - a) lokale initiatieven overeenkomstig de respectieve territoriale strategische plannen;
 - b) de versterking van de capaciteiten voor economisch beheer van lokale productieve entiteiten en dienstverleners.

TITEL V

Milieu, rampenrisicobeheer en klimaatverandering

Artikel 47

Samenwerking inzake milieu en klimaatverandering

1. De partijen komen overeen samen te werken om de kwaliteit van het milieu op lokaal, regionaal en mondiaal niveau te beschermen en te verbeteren teneinde te komen tot duurzame ontwikkeling.
2. Zich bewust van het effect van deze overeenkomst hebben de partijen de nodige aandacht voor de band tussen ontwikkeling en milieu. De partijen streven ernaar gebruik te maken van de investeringskansen die geboden worden door schone technologieën.
3. De samenwerking vergemakkelijkt tevens vooruitgang op de relevante internationale conferenties en bevordert de doeltreffende tenuitvoerlegging van multilaterale overeenkomsten en de daarin overeengekomen beginselen op gebieden als biodiversiteit, klimaatverandering, woestijnvorming, droogte en beheer van chemische stoffen.
4. De samenwerking betreft in het bijzonder:
 - a) de instandhouding en het duurzame beheer van natuurlijke hulpbronnen, biodiversiteit en ecosystemen, met inbegrip van bossen en visserij, alsook de diensten die hieruit voortkomen;
 - b) de strijd tegen de vervuiling van zoete en zeewateren, lucht en bodem, onder andere door middel van goed beheer van afval, rioolwater, chemische stoffen en andere gevaarlijke stoffen en materialen;
 - c) mondiale kwesties als klimaatverandering, aantasting van de ozonlaag, woestijnvorming en droogte, ontbossing, bescherming van kustzones, behoud van de biodiversiteit, en bioveiligheid.
5. In deze context tracht de samenwerking gezamenlijke initiatieven te bevorderen op het gebied van beperking van de klimaatverandering en aanpassing aan de nadelige effecten daarvan, met inbegrip van versterking van het beleid om de klimaatverandering aan te pakken.
6. De samenwerking kan maatregelen omvatten als:
 - a) bevordering van de beleidsdialoog en de uitvoering daarvan, uitwisseling van informatie en ervaringen inzake milieuwetgeving, technische regelingen en schonere productie en inzake optimale milieupraktijken, alsook capaciteitsopbouw met het oog op een beter milieubeheer en -toezicht, alsook controlesystemen in alle sectoren en op alle niveaus van het bestuur;
 - b) overdracht en gebruik van duurzame schone technologie en knowhow, met inbegrip van het creëren van stimuleringsmaatregelen en mechanismen voor innovatie en milieubescherming;
 - c) integratie van milieuoverwegingen in andere beleidsterreinen, met inbegrip van beheer van het bodemgebruik;
 - d) bevordering van duurzame productie- en consumptiepatronen, onder meer door het duurzame gebruik van ecosystemen, diensten en goederen;
 - e) bevordering van milieubewustzijn en -voorlichting, alsmede grotere betrokkenheid van het maatschappelijk middenveld, met name lokale gemeenschappen, bij inspanningen ten behoeve van milieubescherming en duurzame ontwikkeling;
 - f) stimulering en bevordering van regionale samenwerking op het gebied van milieubescherming;
 - g) ondersteuning bij de uitvoering en handhaving van de multilaterale milieuovereenkomsten die de partijen hebben ondertekend.

*Artikel 48***Risicobeheer in verband met rampen**

1. De partijen erkennen de noodzaak om alle risico's van rampen die het grondgebied van een of meer staten treffen, te beheren. De partijen bevestigen hun gemeenschappelijk engagement voor de verbetering van preventie-, mitigatie-, paraatheids-, respons- en herstelmaatregelen om hun maatschappij en de infrastructuur weerbaarder te maken, en waar passend op bilateraal en multilateraal politiek niveau samen te werken om de impact van het rampenrisicobeheer te verbeteren.
2. De partijen komen overeen dat met de samenwerking op het gebied van rampenrisicobeheer wordt beoogd de kwetsbaarheid en de risico's terug te dringen, het toezicht en de vroegewaarschuwingcapaciteiten te verhogen, de weerbaarheid van Cuba tegen rampen te versterken, onder meer door steun aan de nationale inspanningen, alsook aan het regionale kader voor de terugdringing van de kwetsbaarheid en de respons op rampen, voor een versterking van regionaal onderzoek en de verspreiding van optimale werkwijzen, op basis van lessen die zijn getrokken uit rampenrisicobeperking, paraatheid, planning, preventie, schadebeperking, respons en herstel.

*Artikel 49***Water en sanitaire voorzieningen**

1. De partijen erkennen de noodzaak om de beschikbaarheid en het duurzame beheer van de watervoorziening en van sanitaire voorzieningen voor iedereen te garanderen en bijgevolg stemmen zij overeen in dit verband samen te werken, onder meer inzake:
 - a) capaciteitsopbouw voor het doeltreffende beheer van de watervoorziening en van sanitaire netwerken;
 - b) de effecten van de waterkwaliteit op gezondheidsindicatoren;
 - c) de modernisering van de technologie inzake waterkwaliteit, gaande van toezicht tot laboratoria;
 - d) voorlichtingsprogramma's waarin de noodzaak van behoud, rationeel gebruik en geïntegreerd beheer van watervoorraden wordt vooropgesteld.
2. De partijen komen overeen speciale aandacht te hebben voor regionale acties en samenwerkingsprogramma's op dit gebied.

*TITEL VI***Economische ontwikkeling***Artikel 50***Landbouw, plattelandsontwikkeling, visserij en aquacultuur**

1. De partijen komen overeen samen te werken op het gebied van landbouw, plattelandsontwikkeling, visserij en aquacultuur, onder meer met betrekking tot:
 - a) de verbetering van de productiviteit en de productie;
 - b) de verbetering van de kwaliteit van landbouw-, visserij- en aquacultuurproducten;
 - c) de ontwikkeling van urbane en suburbane landbouw;
 - d) de versterking van productieketens;
 - e) plattelandsontwikkeling;
 - f) de bevordering van gezonde eetgewoonten om het voedingsniveau te verhogen;
 - g) de ontwikkeling van landbouw- en visserijmarkten, de groothandel en toegang tot financieel krediet;
 - h) de bevordering van diensten voor bedrijfsontwikkeling voor coöperaties, kleine particuliere boerderijen en kleinschalige vissersgemeenschappen;
 - i) de ontwikkeling van de markten en de bevordering van internationale handelsbetrekkingen;
 - j) de ontwikkeling van biologische productie;

- k) de ontwikkeling van duurzame landbouw en aquacultuur overeenkomstig milieueisen en -problemen;
 - l) de bevordering van wetenschap, technologie en innovatie die relevant zijn voor landbouw en plattelandsonwikkeling, visserij en aquacultuur, alsook de industriële verwerking van deze hulpbronnen;
 - m) de bevordering van een duurzame exploitatie en een duurzaam beheer van de visserij;
 - n) de bevordering van optimale werkwijzen ten aanzien van visserijbeheer;
 - o) de verbetering van de gegevensverzameling teneinde rekening te kunnen houden met de best beschikbare wetenschappelijke informatie voor beoordeling en beheer van de visbestanden;
 - p) de verbetering van de systemen van toezicht, controle en bewaking in de visserijsector;
 - q) de bestrijding van illegale, niet-gemelde en ongereguleerde visserijactiviteiten;
 - r) de versterking van de samenwerking met het oog op grotere capaciteit voor de ontwikkeling van technologieën met toegevoegde waarde voor de verwerking van visserij- en aquacultuurproducten.
2. De samenwerking kan onder meer omvatten de verstrekking van technische expertise, steunverlening, capaciteitsopbouw en de uitwisseling van informatie en ervaringen. De partijen komen overeen de institutionele samenwerking te bevorderen en de samenwerking binnen internationale organisaties en met nationale en regionale organisaties voor visserijbeheer te versterken.
3. De partijen moedigen voor rampgevoelige gebieden risicoanalyse en adequate maatregelen aan om de weerbaarheid te vergroten in het kader van voedselzekerheid en landbouwsamenwerking.

Artikel 51

Duurzaam toerisme

1. De partijen erkennen het belang van de toerismesector voor de sociale en economische ontwikkeling van lokale gemeenschappen, en het grote economische potentieel van beide regio's om ondernemingsactiviteiten op dit gebied te ontwikkelen.
2. Om deze reden komen zij overeen samen te werken inzake het bevorderen van duurzaam toerisme, en met name het volgende te ondersteunen:
- a) de ontwikkeling van beleidsmaatregelen om de sociaal-economische voordelen van het toerisme te optimaliseren;
 - b) de creatie en consolidatie van toeristische producten door middel van het bieden van niet-financiële diensten, opleiding en technische bijstand en diensten;
 - c) de verwerking van ecologische, culturele en sociale overwegingen in de ontwikkeling van de toerismesector, onder andere door bescherming en bevordering van cultureel erfgoed en natuurlijke hulpbronnen;
 - d) de betrokkenheid van lokale gemeenschappen bij het proces van toeristische ontwikkeling, met name plattelands- en gemeenschapstoerisme en ecotoerisme;
 - e) marketing- en promotiestrategieën, de ontwikkeling van institutionele capaciteit en menselijke hulpbronnen, en de bevordering van internationale normen;
 - f) de bevordering van publiek-private samenwerking en associatie;
 - g) de ontwikkeling van beheersplannen voor nationale en regionale toeristische ontwikkeling;
 - h) de bevordering van informatietechnologie op het gebied van toerisme.

*Artikel 52***Samenwerking inzake wetenschap, technologie en innovatie**

1. De partijen streven naar de ontwikkeling van wetenschappelijke, technologische en innovatieve capaciteiten waarmee alle activiteiten worden bestreken die vallen binnen de gevestigde mechanismen of samenwerkingsovereenkomsten van wederzijds belang. Daartoe bevorderen de partijen informatie-uitwisseling en de participatie van hun onderzoeksinstellingen en instellingen voor technologische ontwikkeling ten aanzien van de volgende samenwerkingsactiviteiten, overeenkomstig hun nationale regels:

- a) de uitwisseling van informatie betreffende hun respectieve wetenschaps- en technologiebeleid;
 - b) gezamenlijke onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten tot aanmoediging van wetenschappelijke vooruitgang en de overdracht van technologie en expertise, met inbegrip van het gebruik van informatie- en communicatietechnologieën.
2. Speciale aandacht gaat uit naar de opbouw van menselijk potentieel als langdurige basis voor wetenschappelijke en technologische expertise en naar het creëren van duurzame banden tussen de wetenschappelijke en technologische gemeenschappen van de partijen, zowel op nationaal als regionaal niveau. Daartoe wordt de uitwisseling van onderzoekers en optimale werkwijzen in onderzoeksprojecten bevorderd.
3. Onderzoekscentra, instellingen voor hoger onderwijs en andere belanghebbenden die in de Europese Unie en Cuba zijn gevestigd, worden waar passend betrokken bij samenwerking voor wetenschap, technologie en onderzoek.
4. De partijen komen overeen alle mechanismen te gebruiken ter vergroting van de kwantiteit en kwaliteit van hooggekwalificeerde menselijke hulpbronnen, onder meer door opleiding, onderzoek in samenwerkingsverband, studiebeurzen en uitwisselingen.
5. In het streven naar wetenschappelijke topprestaties van wederzijds voordeel bevorderen de partijen de deelname van hun respectieve entiteiten aan elkaars wetenschappelijke en technologische programma's, overeenkomstig hun bepalingen inzake de deelname van rechtspersonen uit derde landen.

*Artikel 53***Overdracht van technologie**

1. De partijen erkennen het belang van samenwerking en technische bijstand op het gebied van de overdracht van technologie, met inbegrip van automatiseringsprocessen, en stemmen ermee in samen te werken voor de bevordering van de overdracht van technologie via academische of professionele programma's die zijn geconcipieerd voor de onderlinge overdracht van technologie.
2. De Europese Unie faciliteert en bevordert de toegang van Cuba tot onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma's die onder meer gericht zijn op technologische ontwikkeling.

*Artikel 54***Energie, met inbegrip van hernieuwbare energie**

1. De partijen erkennen het toenemende belang van hernieuwbare energie en energie-efficiënte oplossingen voor duurzame ontwikkeling en zij komen overeen dat het hun gezamenlijke doelstelling is om samenwerking te bevorderen op het vlak van energie, met name duurzame, schone en hernieuwbare energiebronnen, energie-efficiëntie, energiebesparingstechnologie, elektriciteitsvoorziening op het platteland en regionale integratie van de energiemarkten, onder meer zoals vastgesteld door de partijen en overeenkomstig de nationale wetgeving.
2. Deze samenwerking kan onder meer het volgende omvatten:
 - a) beleidsdialog en samenwerking in de energiesector, meer bepaald wat betreft de verbetering en diversificatie van de energievoorziening en de verbetering van de energiemarkten, inclusief opwekking, overdracht en distributie van energie;
 - b) programma's voor capaciteitsopbouw, overdracht van technologie en expertise in de energiesector, inclusief werkzaamheden inzake emissienormen, meer bepaald met betrekking tot energie-efficiëntie en sectorbeheer;
 - c) de bevordering van energiebesparing, energie-efficiëntie, hernieuwbare energie en onderzoek naar het milieueffect van energieproductie en -verbruik, in het bijzonder de effecten op biodiversiteit, bosbouw en veranderingen in grondgebruik;

- d) de ontwikkeling van proefprojecten voor hernieuwbare energie en energie-efficiëntie, meer bepaald op de gebieden zonne-, wind-, biomassa-, waterkracht-, golfslag- en getijdenenergie;
- e) programma's ter verbetering van het algemene bewustzijn en de kennis van de bevolking van hernieuwbare energie en energie-efficiëntie;
- f) recyclage of gebruik voor energie van vast en vloeibaar afval.

Artikel 55

Vervoer

1. De partijen komen overeen dat de samenwerking op vervoersgebied wordt geconcentreerd op herstructurering en modernisering van de systemen voor vervoer en de daarmee samenhangende infrastructuur, facilitering en verbetering van het verkeer van personen en goederen en verbetering van de toegang tot de markt voor het stads-, lucht-, zee-, spoor- en wegvervoer en de binnenvaart, door verbetering van het operationele en administratieve beheer en bevordering van de toepassing van strenge exploitatienormen.
2. De samenwerking kan onder meer inhouden:
 - a) uitwisseling van informatie over het beleid van de partijen, met name wat betreft stadsvervoer en koppeling en interoperabiliteit van multimodale vervoersnetwerken, alsmede andere terreinen van gemeenschappelijk belang;
 - b) het beheer van binnenwateren, wegen, spoorwegen, havens en luchthavens, met inbegrip van passende samenwerking tussen de relevante autoriteiten;
 - c) projecten gericht op overdracht van Europese technologie op het gebied van het wereldwijde satellietnavigatiesysteem GNSS en centra voor openbaar stadsvervoer;
 - d) verhoging van de normen voor veiligheid en voorkoming van verontreiniging, onder meer door samenwerking in passende internationale fora, gericht op betere handhaving van de internationale normen;
 - e) activiteiten die de ontwikkeling van het lucht- en zeevervoer bevorderen.

Artikel 56

Modernisering van het economische en sociale model

1. De partijen komen overeen samenwerkingsacties op te zetten ter ondersteuning en modernisering van het openbare bestuur en de economie van Cuba. Zij komen overeen de ontwikkeling van bedrijven en coöperaties te steunen, met speciale aandacht voor lokale ontwikkeling.
2. Deze samenwerking kan worden opgezet op gebieden van wederzijds belang, zoals:
 - a) macro-economisch beleid, met inbegrip van begrotingsbeleid;
 - b) statistieken;
 - c) handelsinformatiesystemen;
 - d) handelsbevorderende maatregelen;
 - e) kwaliteitssystemen en -normen;
 - f) steun voor lokale ontwikkelingsinitiatieven;
 - g) agro-industriële ontwikkeling;
 - h) overheidscontrole en -toezicht;
 - i) de organisatie en het functioneren van bedrijven, met inbegrip van overheidsbedrijven.

3. De partijen komen overeen de samenwerking te bevorderen en aan te moedigen tussen instellingen, met inbegrip van sectorgebaseerde instellingen, die instrumenten bevorderen voor steun aan kleine en middelgrote ondernemingen, met name ter verbetering van het concurrentievermogen, technologische innovatie, integratie in waardeketens, toegang tot krediet en opleiding, alsook de versterking van de institutionele capaciteit en het institutionele kader. De partijen komen tevens overeen contacten tussen bedrijven uit beide partijen te bevorderen ter ondersteuning van hun integratie in de internationale markt, investeringen en technologieoverdracht.

Artikel 57

Statistiek

1. De partijen komen overeen samen te werken met als doel overeenkomstig internationaal geaccepteerde normen betere statistische methoden en programma's te ontwikkelen, met inbegrip van de verzameling van, verwerking van, kwaliteitscontrole op en verspreiding van statistieken, gericht op het genereren van indicatoren met een betere vergelijkbaarheid tussen de partijen, zodat de partijen de vereisten van statistische informatie kunnen identificeren op de gebieden die onder deze overeenkomst vallen. De partijen erkennen het nut van bilaterale samenwerking ter ondersteuning van deze doelstellingen.

2. De samenwerking kan onder meer inhouden: technische uitwisseling tussen het nationale statistische en informatiebureau van Cuba en de statistische bureaus in de lidstaten van de Europese Unie en Eurostat, met inbegrip van de uitwisseling van wetenschappers; de ontwikkeling van verbeterde en consistente methoden voor de verzameling, uitsplitsing, analyse en interpretatie van gegevens, en de organisatie van seminars, werkgroepen of programma's die de statistische capaciteiten aanvullen.

Artikel 58

Goed bestuur op belastinggebied

1. De partijen erkennen en verbinden zich tot de tenuitvoerlegging van de beginselen van goed bestuur op belastinggebied, met name transparantie, de uitwisseling van informatie en eerlijke belastingconcurrentie.

2. Zij streven daartoe, overeenkomstig hun respectieve bevoegdheden, naar betere internationale samenwerking op fiscaal gebied, naar vergemakkelijking van het innen van de krachtens de wet verschuldigde belastingen, en naar het formuleren van maatregelen voor de doeltreffende toepassing van de minimumnormen voor goed bestuur op belastinggebied.

TITEL VII

Regionale integratie en samenwerking

Artikel 59

Regionale samenwerking

1. De samenwerking biedt steun aan activiteiten die verband houden met de ontwikkeling van regionale samenwerking tussen Cuba en zijn bureaus in het Caribisch gebied, in de context van CARIFORUM, meer bepaald op de prioritaire gebieden die zijn vastgesteld in de gezamenlijke strategie voor een partnerschap tussen de EU en het Caribisch gebied. De activiteiten dragen tevens bij tot de versterking van het proces van regionale integratie in het Caribisch gebied.

2. De samenwerking versterkt de betrokkenheid van alle sectoren, inclusief het maatschappelijk middenveld, bij het proces van regionale samenwerking en integratie, onder de voorwaarden die door de partijen zijn bepaald, en omvat ondersteuning van de overlegmechanismen en bewustmakingscampagnes.

3. De partijen komen overeen alle beschikbare samenwerkingsinstrumenten te gebruiken om activiteiten te bevorderen die gericht zijn op de ontwikkeling van actieve samenwerking tussen de Europese Unie en Cuba en andere landen en/of gebieden in Latijns-Amerika en het Caribisch gebied, op alle samenwerkingsgebieden die onder deze overeenkomst vallen. De partijen komen overeen om speciale aandacht te schenken aan regionale samenwerkingsprogramma's inzake onderzoek en ontwikkeling, en aan onderwijs, en om de EU-LAC-kennisruimte verder te ontwikkelen met initiatieven als de gemeenschappelijke ruimte van onderzoek en de gezamenlijke ruimte voor hoger onderwijs. Er wordt naar gestreefd regionale en bilaterale samenwerkingsactiviteiten complementair te maken.

4. De partijen streven naar de uitwisseling van inzichten en werken samen om gezamenlijke acties in multilaterale fora overeen te komen en te ontwikkelen.

DEEL IV

HANDEL EN HANDELSAMENWERKING

Artikel 60

Doelstellingen

De partijen komen overeen in hun doelstellingen voor handelssamenwerking meer bepaald het volgende op te nemen:

- a) de versterking van de handels- en economische betrekkingen, meer bepaald door de bevordering van dialoog over handelszaken en de aanmoediging van grotere handelsstromen tussen de partijen;
- b) de bevordering van de integratie van Cuba in de wereldeconomie;
- c) de bevordering van de ontwikkeling en diversificatie van intraregionale handel en handel met de Europese Unie;
- d) de bevordering van de bijdrage van de handel aan duurzame ontwikkeling, met inbegrip van milieu- en sociale aspecten;
- e) steun voor de diversificatie van de Cubaanse economie en de bevordering van een passend bedrijfsklimaat;
- f) de bevordering van meer investeringen door het ontwikkelen van een aantrekkelijk en stabiel klimaat voor wederzijdse investeringen via een consistente dialoog die is gericht op meer begrip en samenwerking in investeringszaken, en de bevordering van een niet-discriminatoire investeringsstelsel.

TITEL I

Handel

Artikel 61

Op regels gebaseerde handel

1. De partijen erkennen dat de aanzienlijke reductie van tarieven en andere handelsbelemmeringen en de wegwerking van discriminatoire behandeling in de internationale handelsbetrekkingen een middel zijn voor de bevordering van groei, economische diversificatie en welstand.
2. De partijen bevestigen opnieuw dat het in hun wederzijds belang is handel te drijven overeenkomstig een op regels gebaseerd multilateraal handelstelsel op basis waarvan de partijen verantwoordelijk zijn voor het handhaven van de voorrang van de regels en hun doeltreffende, eerlijke en evenwichtige toepassing.

Artikel 62

Meestbegunstigingsbehandeling

1. Elke partij behandelt goederen van de andere partij volgens het meestbegunstigingsbeginsel, in overeenstemming met artikel I van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel van 1994 (General Agreement on Tariffs and Trade 1994 — „GATT 1994”), met inbegrip van de aantekeningen daarbij, die *mutatis mutandis* in deze overeenkomst worden opgenomen en daarvan een integrerend deel uitmaken.
2. Lid 1 is niet van toepassing op goederen van een ander land waaraan een partij preferentiële behandeling heeft toegekend overeenkomstig de WTO-overeenkomsten.

Artikel 63

Nationale behandeling

Elke partij behandelt goederen van de andere partij als nationale goederen, in overeenstemming met artikel III van de GATT 1994, met inbegrip van de aantekeningen daarbij, die *mutatis mutandis* in deze overeenkomst worden opgenomen en daarvan een integrerend deel uitmaken.

*Artikel 64***Transparantie**

1. De partijen bevestigen opnieuw het beginsel van de transparantie bij de toepassing van hun handelsmaatregelen en komen overeen beleid en regelgeving die de buitenlandse handel betreffen, duidelijk mee te delen en uit te leggen.
2. De partijen komen overeen belanghebbenden de kans te geven kennis te nemen van de regelingen van elke partij inzake internationale handel.

*Artikel 65***Vereenvoudiging van de handel**

De partijen bevestigen opnieuw hun engagement voor de WTO-handelsfacilitatieovereenkomst.

*Artikel 66***Technische handelsbelemmeringen**

1. De partijen bevestigen opnieuw hun rechten en plichten in het kader van de WTO-Overeenkomst inzake technische handelsbelemmeringen.
2. De bepalingen van dit artikel zijn van toepassing op technische regelingen, normen en conformiteitsbeoordelingsprocedures als vastgelegd in de WTO-Overeenkomst inzake technische handelsbelemmeringen.
3. De partijen erkennen het belang van doeltreffende mechanismen voor kennisgeving en de uitwisseling van informatie inzake technische regelingen, normen en conformiteitsbeoordelingsprocedures overeenkomstig de WTO-Overeenkomst inzake technische handelsbelemmeringen.

*Artikel 67***Sanitaire en fytosanitaire maatregelen**

1. De partijen bevestigen opnieuw de rechten, plichten, beginselen en doelstellingen van de Overeenkomst inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen, het Internationaal Verdrag voor de Bescherming van Planten, de Commissie van de Codex Alimentarius en de Wereldorganisatie voor diergezondheid.
2. De partijen erkennen het belang van doeltreffende mechanismen voor overleg, kennisgeving en de uitwisseling van informatie inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen en maatregelen voor dierenwelzijn, in het kader van de bevoegde internationale organisaties.

*Artikel 68***Handelsbescherming**

De partijen herbevestigen hun verbintenissen en verplichtingen uit hoofde van de volgende WTO-overeenkomsten: de Overeenkomst inzake vrijwaringsmaatregelen, de Overeenkomst inzake subsidies en compenserende maatregelen en de Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de Algemene Overeenkomst inzake Tarieven en Handel 1994.

*Artikel 69***Herzieningsclausule**

De partijen kunnen met wederzijdse instemming dit deel aanpassen en herzien met het oog op een verdieping van hun handels- en investeringspartnerschap.

Artikel 70

Algemene uitzonderingsclausule

De partijen bevestigen dat hun bestaande rechten en plichten in het kader van artikel XX van de GATT 1994 en de aantekeningen daarbij *mutatis mutandis* in deze overeenkomst zijn opgenomen en daarvan een integrerend deel uitmaken.

TITEL II

Handelsgerelateerde samenwerking

Artikel 71

Douane

1. De partijen bevorderen en faciliteren de samenwerking tussen hun respectieve douanediensdiensten om de veiligheid aan de grenzen, de vereenvoudiging van de douaneprocedures en de vergemakkelijking van de legitieme handel te garanderen en tegelijk controlecapaciteit te handhaven.
2. De samenwerking is onder meer bedoeld voor:
 - a) het uitwisselen van informatie aangaande de douanewetgeving en -procedures, in het bijzonder op de volgende gebieden:
 - i) de vereenvoudiging en modernisering van de douaneprocedures;
 - ii) de vergemakkelijking van doorvoer;
 - iii) de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten door de douaneautoriteiten;
 - iv) de betrekkingen met het bedrijfsleven;
 - v) het vrije verkeer van goederen en regionale integratie;
 - vi) de organisatie van de douanecontroles aan de grenzen;
 - b) het ontplooiën van gezamenlijke initiatieven op onderling overeengekomen gebieden;
 - c) het bevorderen van de coördinatie tussen alle betrokken grensinstanties, zowel intern als grensoverschrijdend.
3. De partijen verstrekken wederzijdse administratieve bijstand in douanezaken. Daartoe kunnen zij in onderlinge overeenstemming bilaterale instrumenten opzetten.

Artikel 72

Samenwerking inzake handelsfacilitering

1. De partijen bevestigen hun engagement voor sterkere samenwerking op het gebied van handelsfacilitering zodat de relevante wetgeving, de relevante procedures en de bestuurlijke capaciteit van de douaneautoriteiten met zekerheid bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van doeltreffende controle en handelsfacilitering.
2. De partijen komen overeen samen te werken op de volgende gebieden:
 - a) capaciteitsopbouw en het verstrekken van expertise aan de bevoegde autoriteiten inzake douane, met inbegrip van certificering en verificatie van oorsprong, en inzake technische aangelegenheden ten behoeve van de handhaving van regionale douaneprocedures;
 - b) het toepassen van mechanismen en moderne douanetechnieken, zoals risicobeoordeling, bindende uitspraken vooraf, vereenvoudigde procedures voor binnenkomst en vrijgave van goederen, douanecontroles en bedrijfsauditmethoden;
 - c) het invoeren van procedures en praktijken die zo veel mogelijk in overeenstemming zijn met internationale regels, instrumenten en normen op het gebied van douane en handel, met inbegrip van de WTO-handelsfacilitatieovereenkomst, de Internationale overeenkomst inzake de vereenvoudiging en harmonisatie van douaneprocedures, zoals gewijzigd (herziene overeenkomst van Kyoto) en het „Framework of Standards to Secure and Facilitate Global Trade” van de Werelddouaneorganisatie;
 - d) informatiesystemen en de automatisering van douane- en andere handelsprocedures, meer specifiek voor de uitvoering van handelsfaciliterende maatregelen voor geautoriseerde operatoren en informatiediensten.

*Artikel 73***Intellectuele eigendom**

1. De partijen erkennen het belang van technische samenwerking op het gebied van intellectuele eigendom, met inbegrip van de bescherming van geografische benamingen, en komen overeen op onderling overeengekomen voorwaarden samen te werken voor specifieke samenwerkingsprojecten overeenkomstig de nationale wetgeving van de partijen en de internationale overeenkomsten waarbij zij partij zijn.
2. De partijen komen overeen institutionele samenwerking, de uitwisseling van informatie, technische bijstand, capaciteitsopbouw en opleiding te bevorderen. De partijen komen overeen dat de technische samenwerking geschiedt overeenkomstig hun sociaal-economische ontwikkelingsniveau, de prioriteiten en ontwikkelingsdoelstellingen.
3. De partijen komen overeen met hun samenwerking bij te dragen tot de bevordering van technologische vernieuwing en de overdracht en verspreiding van technologie, tot wederzijds voordeel van producenten en gebruikers van technologische kennis en op een wijze die bevorderlijk is voor het sociaal en economisch welzijn, en tot een evenwicht tussen rechten en verplichtingen.

*Artikel 74***Samenwerking inzake technische handelsbelemmeringen**

1. De partijen erkennen het belang van samenwerking en technische bijstand met betrekking tot technische handelsbelemmeringen en komen overeen de samenwerking te bevorderen tussen hun bevoegde autoriteiten voor normalisatie, metrologie, accreditering en conformiteitsbeoordeling.
2. De partijen komen overeen samen te werken op de volgende gebieden:
 - a) capaciteitsopbouw en verstrekking van expertise, met inbegrip van de ontwikkeling en verstrekking van relevante infrastructuur, alsook opleiding en technische bijstand op het gebied van technische regelingen, normalisering, conformiteitsbeoordeling, accreditering en metrologie, onder meer met het oog op een beter begrip en een betere naleving van de EU-vereisten;
 - b) bevordering van de samenwerking van de bevoegde autoriteiten in het kader van de relevante internationale organisaties;
 - c) de uitwisseling van informatie, ervaring en optimale werkwijzen;
 - d) de ontwikkeling van gemeenschappelijke standpunten;
 - e) het streven naar compatibiliteit tussen en convergentie inzake technische regelingen en conformiteitsbeoordelingsprocedures;
 - f) het wegwerken van onnodige handelsbelemmeringen.

*Artikel 75***Voedselveiligheid, sanitaire en fytosanitaire aangelegenheden en dierenwelzijn**

1. De partijen bevorderen samenwerking en coördinatie tussen de bevoegde autoriteiten, ook in het kader van relevante internationale organisaties, inzake voedselveiligheid, sanitaire en fytosanitaire aangelegenheden en dierenwelzijn, ten voordele van hun bilaterale handelsbetrekkingen. Zij begunstigen samenwerking met het oog op de erkenning van de gelijkwaardigheid en de harmonisering van maatregelen inzake sanitaire en fytosanitaire aangelegenheden en verstrekken advies en technische bijstand betreffende de uitvoering van dergelijke maatregelen.
2. Het doel van de samenwerking inzake voedselveiligheid, sanitaire en fytosanitaire aangelegenheden en dierenwelzijn is de versterking van de capaciteit van de partijen voor een betere toegang tot de markt van de andere partij, met handhaving van het beschermingsniveau voor mensen, dieren en planten, alsook voor dierenwelzijn.
3. Deze samenwerking kan onder meer het volgende omvatten:
 - a) beschikbaarstelling van expertise inzake de wettelijke en technische capaciteit om wetgeving op te stellen en te handhaven, alsmede om officiële sanitaire en fytosanitaire controlesystemen te ontwikkelen, met inbegrip van uitroeiingsprogramma's, voedselveiligheidssystemen en waarschuwingmeldingen, en expertise inzake dierenwelzijn;
 - b) ondersteuning van de ontwikkeling en versterking van institutionele en administratieve capaciteit in Cuba, inclusief controlecapaciteit, teneinde de sanitaire en fytosanitaire status te verbeteren;

- c) ontwikkeling van capaciteit in Cuba om aan de sanitaire en fytosanitaire voorschriften te voldoen teneinde de toegang tot de markt van de andere partij te verbeteren en tegelijk het beschermingsniveau te waarborgen;
- d) versterking van het officiële controlesysteem voor uitvoer naar de Europese Unie via meer analytische capaciteit en beheer van nationale laboratoria om tegemoet te komen aan de vereisten van de EU-wetgeving;
- e) verlening van advies en technische bijstand inzake de sanitaire en fytosanitaire regelgeving van de Europese Unie en de toepassing van de normen die vereist zijn voor de EU-markt;
- f) bevordering van de samenwerking binnen de relevante internationale organisaties (het SPS-comité van de WTO-Overeenkomst inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen, het Internationaal Verdrag voor de bescherming van planten, de Wereldorganisatie voor diergezondheid en de Codex Alimentarius-commissie) met het oog op betere toepassing van internationale normen.

Artikel 76

Traditionele en ambachtelijke goederen

De partijen erkennen het belang van samenwerking ter bevordering van traditionele en ambachtelijke goederen.

Meer in het bijzonder kan de samenwerking op de volgende gebieden worden gericht:

- a) ontwikkeling van de mogelijkheden ter bevordering van effectieve markttoegang voor ambachtelijke goederen;
- b) steun voor micro-, kleine en middelgrote ondernemingen uit stedelijke en rurale sectoren die ambachtelijke goederen maken en uitvoeren, met inbegrip van de versterking van bevoegde ondersteuningsinstanties;
- c) bevordering van het behoud van traditionele goederen;
- d) verbetering van de bedrijfsprestaties van de producenten van ambachtelijke goederen.

Artikel 77

Handel en duurzame ontwikkeling

1. De partijen erkennen de mogelijke bijdrage tot duurzame ontwikkeling van de bevordering van elkaar wederzijds ondersteunende handels-, milieu- en sociaal beleid.
2. Om de in de titels III en IV van deel III uiteengezette activiteiten aan te vullen, komen de partijen overeen samen te werken, onder meer voor:
 - a) de ontwikkeling van programma's en acties in verband met de uitvoering en versterking van handelsgerelateerde aspecten van multilaterale milieuovereenkomsten en milieuwetgeving;
 - b) de steun aan de ontwikkeling van een degelijk kader voor handel in goederen en diensten dat bijdraagt tot duurzame ontwikkeling, onder meer door de verspreiding van methoden voor maatschappelijk verantwoord ondernemen;
 - c) de bevordering van handel in producten die zijn afgeleid van duurzaam beheerde natuurlijke hulpbronnen, inclusief via doeltreffende maatregelen inzake instandhouding en duurzaam beheer van wilde dieren, visserij- en bosbestanden, alsook via de ontwikkeling van maatregelen tegen de illegale handel met milieurelevantie, onder meer door handhavingsactiviteiten en douanesamenwerking;
 - d) de versterking van de institutionele capaciteit voor analyse en actie op het gebied van handel en duurzame ontwikkeling.

Artikel 78

Samenwerking inzake handelsbescherming

De partijen komen overeen samen te werken op het gebied van handelsbescherming door de uitwisseling van ervaringen, technische bijstand en capaciteitsopbouw.

*Artikel 79***Oorsprongsregels**

De partijen erkennen dat oorsprongsregels een belangrijke rol spelen in de internationale handel en komen overeen samen te werken door technische bijstand te verstrekken, te helpen bij capaciteitsopbouw en op dit gebied ervaringen uit te wisselen.

*Artikel 80***Investeringsen**

De partijen moedigen grotere investeringsstromen aan door wederzijdse kennis van de relevante wetgeving en de ontwikkeling van een aantrekkelijk en voorspelbaar klimaat voor wederzijdse investeringen, via een dialoog die is gericht op meer begrip en samenwerking voor investeringen en op de bevordering van een stabiel, transparant en niet-discriminatoir bedrijfs- en investeringsstelsel.

DEEL V

INSTITUTIONELE EN SLOTBEPALINGEN*Artikel 81***Gezamenlijke Raad**

1. Er wordt een Gezamenlijke Raad ingesteld. De Gezamenlijke Raad houdt toezicht op de verwezenlijking van de doelstellingen van deze overeenkomst en de uitvoering daarvan. De Gezamenlijke Raad komt op ministerieel niveau bijeen met regelmatige tussenpozen van niet meer dan twee jaar, en wanneer de omstandigheden zulks vereisen in buitengewone vergadering, indien de partijen zulks overeenkomen.
2. De Gezamenlijke Raad behandelt alle belangrijke vraagstukken die zich in het kader van deze overeenkomst voordoen en alle andere bilaterale, multilaterale of internationale vraagstukken van gemeenschappelijk belang.
3. De Gezamenlijke Raad is samengesteld uit vertegenwoordigers van de partijen op ministerieel niveau, overeenkomstig de respectieve interne regelingen van de partijen en rekening houdend met de specifieke te behandelen vraagstukken.
4. De Gezamenlijke Raad stelt zijn eigen reglement van orde vast.
5. De Gezamenlijke Raad wordt beurtgewijs afwisselend voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Europese Unie en een vertegenwoordiger van de Republiek Cuba, overeenkomstig de bepalingen van het respectieve reglement van orde.
6. Voor de verwezenlijking van de doelstellingen van deze overeenkomst heeft de Gezamenlijke Raad beslissingsbevoegdheid. De besluiten zijn bindend voor de partijen, die de nodige maatregelen treffen voor de uitvoering ervan.
7. De Gezamenlijke Raad kan tevens passende aanbevelingen doen.
8. De Gezamenlijke Raad stelt besluiten en aanbevelingen vast in onderling overleg tussen de partijen. Deze procedure geldt tevens voor alle andere bij deze overeenkomst ingestelde bestuursorganen.

*Artikel 82***Gemengd Comité**

1. De Gezamenlijke Raad wordt bij de uitvoering van zijn taken bijgestaan door een Gemengd Comité dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de partijen op het niveau van hogere ambtenaren, rekening houdend met de specifieke te behandelen vraagstukken.
2. Het Gemengd Comité is verantwoordelijk voor de algemene tenuitvoerlegging van deze overeenkomst.
3. De Gezamenlijke Raad stelt het reglement van orde van het Gemengd Comité vast.
4. Het Gemengd Comité heeft beslissingsbevoegdheid in de gevallen waarin de Gezamenlijke Raad die bevoegdheid aan het Gemengd Comité heeft gedelegeerd.

5. Het Gemengd Comité komt gewoonlijk eenmaal per jaar bijeen voor een algemene controle op de tenuitvoerlegging van deze overeenkomst, afwisselend in Brussel en op Cuba, op een datum en met een agenda die door de partijen op voorhand zijn overeengekomen. In onderling overleg kunnen er op verzoek van een van de partijen speciale vergaderingen worden bijeengeroepen. Het Gemengd Comité wordt beurtgewijs afwisselend voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Unie en een vertegenwoordiger van de Republiek Cuba.

Artikel 83

Subcomités

1. Het Gemengd Comité kan besluiten subcomités op te richten om het in de uitvoering van zijn taken bij te staan. Het kan besluiten de aan een subcomité toegewezen taak te wijzigen of een subcomité te ontbinden.
2. De subcomités komen op een passend niveau eenmaal per jaar of op verzoek van een van de partijen of van het Gemengd Comité bijeen. Vergaderingen in persoon worden beurtelings in Brussel of op Cuba gehouden. Vergaderingen kunnen ook worden gehouden met alle voor de partijen beschikbare technologische middelen.
3. De subcomités worden beurtelings voorgezeten door een vertegenwoordiger van de partijen, voor een periode van een kalenderjaar.
4. De oprichting of het bestaan van een subcomité belet niet dat de partijen een aangelegenheid direct aan het Gemengd Comité kunnen voorleggen.
5. Het Gemengd Comité stelt een reglement van orde vast waarin de samenstelling, de taken, en de werkwijzen van deze subcomités worden geregeld, voor zover deze overeenkomst daarin niet voorziet.
6. Er wordt een Subcomité Samenwerking ingesteld. Dit staat het Gemengd Comité bij bij de uitvoering van zijn taken met betrekking tot deel III van deze overeenkomst. Dit subcomité doet tevens het volgende:
 - a) zorgen voor alle aan samenwerking gerelateerde aangelegenheden waarvoor het Gemengd Comité mandaat heeft verleend;
 - b) toezien op de algehele uitvoering van deel III van deze overeenkomst;
 - c) bespreken van alle aan samenwerking gerelateerde kwesties die van invloed kunnen zijn op de werking van deel III van deze overeenkomst.

Artikel 84

Definitie van „de partijen”

Voor de toepassing van deze overeenkomst wordt onder „de partijen” verstaan: de Europese Unie of haar lidstaten, dan wel de Europese Unie en haar lidstaten, overeenkomstig hun respectieve bevoegdheden, enerzijds, en de Republiek Cuba, anderzijds.

Artikel 85

Nakoming van verplichtingen

1. De partijen stellen alle algemene of specifieke maatregelen vast die vereist zijn om hun verplichtingen op grond van deze overeenkomst na te komen en zien erop toe dat zij de in deze overeenkomst neergelegde doelstellingen in acht nemen.
2. Indien een partij van oordeel is dat een andere partij een verplichting op grond van deze overeenkomst niet is nagekomen, kan zij passende maatregelen treffen. Behalve in bijzonder dringende gevallen verstrekt zij, alvorens zulks te doen, aan de Gezamenlijke Raad binnen 30 dagen alle relevante informatie die nodig is voor een grondig onderzoek van de situatie met het oog op het vinden van een voor de partijen aanvaardbare oplossing. Bij de keuze van de te treffen maatregelen wordt voorrang gegeven aan de maatregelen die de tenuitvoerlegging van deze overeenkomst het minst verstoren. De andere partij wordt onmiddellijk op de hoogte gebracht van deze maatregelen en op verzoek van de andere partij wordt daaromtrent overleg gepleegd in het Gemengd Comité.
3. De partijen komen overeen dat onder de term „bijzonder dringende gevallen” in lid 2 wordt verstaan: gevallen van wezenlijke inbreuk op de overeenkomst door een van de partijen. De partijen komen voorts overeen dat onder de term „passende maatregelen” in lid 2 wordt verstaan: maatregelen die overeenkomstig het internationale recht worden genomen. Slechts in laatste instantie zal tot schorsing worden overgegaan. Een materiële inbreuk op deze overeenkomst houdt in:
 - a) afwijzing van geheel of een deel van de overeenkomst die niet in overeenstemming is met de algemene regels van het internationale recht;

- b) een schending van een essentieel element van deze overeenkomst als vermeld in artikel 1, lid 5, en artikel 7.
4. Indien een partij in een bijzonder dringend geval een maatregel treft, kan de andere partij verzoeken dat binnen 15 dagen een dringende vergadering wordt belegd om de partijen bijeen te brengen.

Artikel 86

Inwerkingtreding, voorlopige toepassing, duur en beëindiging

1. De overeenkomst wordt door de partijen overeenkomstig hun eigen interne wettelijke procedures goedgekeurd.
2. Deze overeenkomst treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op die waarin de partijen elkaar ervan in kennis hebben gesteld dat de in lid 1 bedoelde interne juridische procedures zijn afgerond.
3. Niettegenstaande lid 2 passen de Europese Unie en Cuba deze overeenkomst geheel of gedeeltelijk op voorlopige basis toe, als bedoeld in dit lid, in afwachting van de inwerkingtreding ervan en in voorkomend geval overeenkomstig hun respectieve interne procedures en wetgeving.

De voorlopige toepassing vangt aan op de eerste dag van de tweede maand volgende op de datum waarop de Europese Unie en Cuba elkaar in kennis hebben gesteld van het volgende:

- a) voor de Unie: dat de voor de voorlopige toepassing vereiste interne procedures zijn voltooid, waarin wordt vermeld welke delen van de overeenkomst op voorlopige basis worden toegepast; alsmede
 - b) voor Cuba: dat de voor de voorlopige toepassing vereiste interne procedures zijn voltooid, waarin wordt vermeld dat Cuba instemt met de delen van de overeenkomst die op voorlopige basis worden toegepast.
4. Deze overeenkomst is van onbepaalde duur. Elk van beide partijen kan de andere partij schriftelijk in kennis stellen van haar voornemen deze overeenkomst te beëindigen. De beëindiging gaat in zes maanden na de datum van kennisgeving.
5. De kennisgevingen die overeenkomstig dit artikel worden gedaan, worden, in het geval van de Europese Unie, toegezonden aan de secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie en, in het geval van de Republiek Cuba, aan het Cubaanse ministerie van Buitenlandse Zaken, die de depositarissen van deze overeenkomst zijn.

Artikel 87

Wijzigingen

Deze overeenkomst kan worden gewijzigd na schriftelijke overeenstemming tussen de partijen. Deze wijzigingen treden in werking op een datum die door de partijen wordt overeengekomen, en na voltooiing van hun respectieve wettelijke voorschriften en procedures.

Artikel 88

Territoriale toepassing

Deze overeenkomst is van toepassing enerzijds op het grondgebied waar het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie van toepassing zijn, overeenkomstig de bepalingen van deze Verdragen en anderzijds op het grondgebied van de Republiek Cuba.

Artikel 89

Authentieke teksten

Deze overeenkomst is in tweevoud opgesteld in de Bulgaarse, de Deense, de Duitse, de Engelse, de Estse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Hongaarse, de Italiaanse, de Kroatische, de Letse, de Litouwse, de Maltese, de Nederlandse, de Poolse, de Portugese, de Roemeense, de Sloveense, de Slowaakse, de Spaanse, de Tsjechische en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

TEN BLIJKE WAARVAN, de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, deze overeenkomst hebben ondertekend.

Voor het Koninkrijk België

Pour le Royaume de Belgique

Für das Königreich Belgien

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

За Република България

Za Českou republiku

For Kongeriget Danmark

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

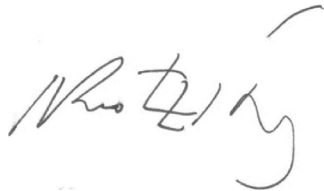

Thar cheann Na hÉireann

For Ireland

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

Pour la République française

Za Republiku Hrvatsku

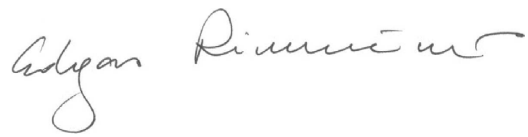
Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā –

Lietuvos Respublikos vardu

Pour la Grand-Duché de Luxembourg

Magyarország részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

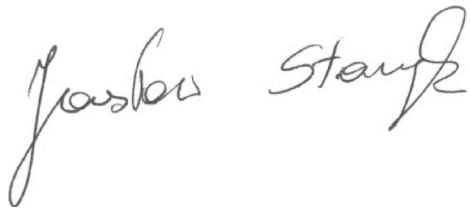
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Pela República Portuguesa

Pentru România

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

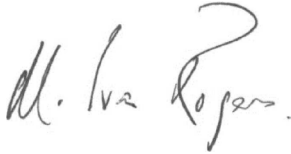
Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

Por la República de Cuba